

המבט

י"ט בחשוון, תשמ"ו 21.11.1986

**הצדק במעצר.
חלטורה בבתי המשפט,
באולם המעצרים**

מלונגרים על
שטח השערה
עשה נסום
אוצר
זום הודוביק,
וא ידע לאהוב
זת אלמוג
מביך אב

הוצאה עכשיו אדום זהב

אודרה - משרד הבריאות קובע כי העישון מניק לבריאות

הקדמת אלמל

מתחשקת לי בפה נשיקולדה

חדש

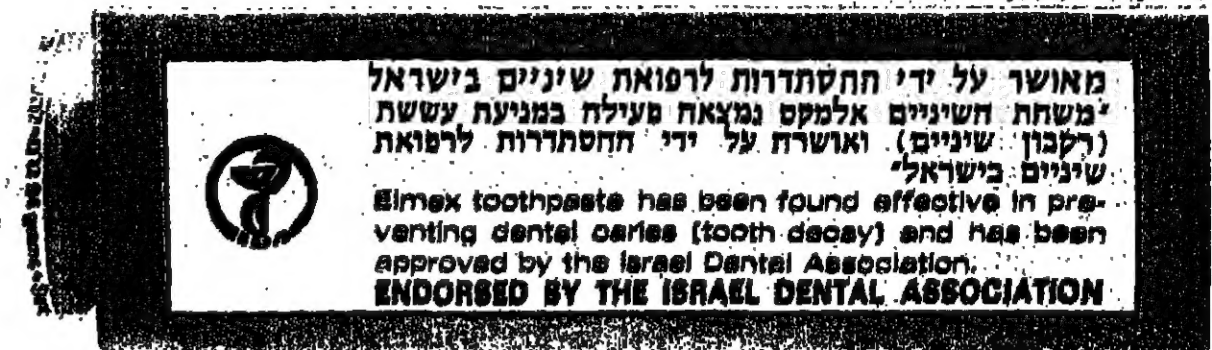
מתחשק לך מחזק בפה? יש!
עלית מגישה תענוג חדש:
נשיקולדה - שוקולד טהור מעולה
בחמיסה אישית - בדיוק בעודל הנכון.
להנאתך בטעמי חלב, מריר ואגוזים.

נשיקולדה - תענוג אישי
שכולו שוקולד

שלל

מורעת בריאות

ראיתי גם
משחת שיניים
מאושרת...

ELN
resli
The
this
the
amir

אלמקס מאושרת ע"י הסתדרות
רופאי השיניים בישראל
כפעילה במניעת עששת

אלמקס
משחת השיניים היחידה המכילה
אמין פלואוריד אורגני
פעיל פי 3.

אלמקס יעילה פי 3 במניעת עששת
עם אמין פלואוריד

אלמקס מאושרת ע"י הסתדרות רופאי השיניים בישראל. מיוצרת ע"י מבע תעשיות פרמצביות בע"מ ביישוב GABA, שווייץ.

מלך שלל

"ישנתי עם פוך עד שגיליתי את שמיכת כרמיה סופר Q"

כרמיה סופר Q - חמה, קלה וטובה יותר משמיכת פוך, אבל עולה פחות.

כרמיה סופר Q - השמיכת היחידה בארץ עם סוכה המהפכנית של DU-POINT, סוכה הקואלומיל.

הסוכה המהפכנית קואלומיל תוכנן ופותח במעבדות חברת DU-POINT הכוללת חברה ענק עם שם עולמי "שמיכת כרמיה" עם חידושים המשמשים בסיבי חברה DU-POINT בארץ.

צידוף זה מבואר לך את השמיכה הטובה ביותר בארץ - "כרמיה סופר Q".

תכונותיו המיוחדות של סוכה הקואלומיל מבטיחות לך שמיכה חמה באיכותה על שמיכת הפוך הנחשבת ומאפשרת לך לבסס את השמיכה, דבר שאינו אפשרי בשמיכת פוך.

עם שמיכת כרמיה סופר Q על מנתו הקומה של חר האברסט.

קשה להאמין אבל מדובר בסודותיהם כולן, חידושים באיכות הקואלומיל ישנות מנסים חרם על מנת או האברסט כשחומר טכני בשמיכת שוקט.

השמיכה היחידה את עצמן ותוחלת נוחה משינה טובה בשוק השמיכה והקומה אינו חורף מבלי לשמיכה קואלומיל.

יחדיו הקואלומיל קואלומיל הוא סוכה חמה וקלה על אברסט כרמיה סופר Q.

שמיכות כרמיה

האלגוריתם היחיד ש... בשבילי... חייא אלה... לשימור... יאגדיו... ארם... חרם... חרם... חרם...

סופר Q

י"ט בחשוון, תשמ"ז 21.11.1986
1986 כל הזכויות שמורות ל.מעי"ב

קוביא יקירי.

לניסמארק - אפרמו סיפור השער - מייחסים את האמירה שהמלחמה היא ענין רציני מכדי להמקידו בידי חגגרים. אבל כשהוא נמלה לידיו של הסריטאי ומאי מבריק מסוגו של רמי בוקאי, יכול לצאת גם משהו מצחיק. כי במקום שביאדם עומדים בו, לא רק בכינים יכולים לעמוד. אמילו אם למקום חוז קוראים ויחאל, הסרט שלו "אוונטי מופולו" זכה במסר יוקרה בינלאומי לפני שיצא להקרנה מחזית בישראל. זהו מסע הרפתקאות של שני חיילים מצויים שנשכחו בסיני אחרי מלחמת ששת הימים, שתי אצבעות מסואץ. קומדיה צ'פלינית על קצת חשפוד. החייל האמריקני שווק ו"מ.א.ש" שברו קומות על הגל הזה. רק שאל מקא זה בלי "המיאגד". שאלתי אותו מדוע לא הניח לחיילים לחצות את החפלה ומה צריך לחצות אותם על קו המים. הוא אמר: כדי שלא יחשבו שמלחמה זה פשוט מצחיק.

אין טעם לחטט אצלו. בוקאי הוא קצת חידה. יוצר סרטים כמעט אלמוני שחק עם שחקנים טובים שנבחרו לפי הרגש, בלי מבחן בד. עיריית שמגר הלכה אחר, ערב חקרנות המומכית של הסרט, אבל הצליחה לפצח רק קליטה אחת מתוך מה שעומדת אותו. אמר: הית לעשות ממנו סיפור גדול יותר מכפי שהוא מרשח לחשוף מעצמו. בינתיים ראיתי חי בסדר בלי אגרטיס. בלי צורך בטריקים של קשינימור. זה גם לא חשוב כל זמן שימשיך ליצור בדמה של "אוונטי מופולו".

התחלתי לכתוב עליו... חתומי... משמיכת כרמיה סופר Q... למחיר גבוה בהרבה... וזאת תפוצה... מחירה של שמיכת "כרמיה סופר Q" ממשל הממשלה... נשמע מוגזם... נכון, למעשה מגיע מחיר של שלוש ממחירי שמיכת פוך... חומרי המפתח... גדולת שברבו מיועדות ליצור, ושמלש... חדישות מר מיתוחה של חברה חלומית...

6	צדק במעצד	31	שימושים
	מאת מיכל קפרא		מאת מאיר עוזיאל
10	מלגיונים על חוט השערה	34	תסביך אב
	מאת יצחק בן-חורין		מאת בילי מוסקונת-לרמן
14	מעשה נסים	37	לאכול בחוץ
	מאת יעל מדימלד		מאת מאיר
18	חור של מי מהר	38	זו חליפתי
	מאת מנחם הלמי		מאת יהודית חנוך
24	שתי אצבעות מסואץ	41	הורוסקופ
	מאת עירית שמגר	42	מטרהאוז
28	הוא ידע לאחור		מאת ניאל לב
	עכשיו כבתה האש	44	מערים לפני 35 שנה
	מאת נורית ברצקי		בעריכת גבריאל שטרסמן

תמונת השער: מתוך סרטו של רמי בוקאי "אוונטי מופולו".
כתבה בעמודים 24-26.

הצדק במעצר

באולם המעצרים של בית משפט השלום בתל-אביב מתרחש חידון יומי שלעיתים לא נוגע אפילו בשולי מושג הצדק. במקרים רבים מהווה המעצר ענישה בטרם משפט. אין ביקורת מעמיקה של בקשות המשטרה. ואשמים יוצאים זכאים אחרי חודשים של מעצר. הסחבת בבתי-המשפט גם הולידה מצבים אבסורדיים. אנשים מודים באשמות שלא ביצעו כדי להתחמק ממעצר ממושך עד תום ההליכים. העיקרון שהאדם הוא בחזקת חף מפשע עד להרשעתו, לא חמיד עומד כאן במבחן המציאות.

מאת מיכל קפרא

אולם המעצרים של בית-המשפט בתל-אביב. תשע בבוקר. חדר קטן. כשלושים עצורים יושבים על שלושה ספלים. ירי ים רפויות, מתענגות על התקן מהאוויר קים. עורכיהן מתרועעים ביניהם. נה השופט נכנס, באוויר ריח שטן קטן. כולם עומרים. איי, משהו ריח למשהו על היגל. "בין" אומר השופט ומתרחק בנינוחות על כסאו הדם. תהליך הצדק מתחיל.

באולם המשטרה מבקש המישה ימי מעצר לחשור בסתר בסמים. הוא מגיש לשיטת וזומר, חסוי. חשופט מעיין בחוק ועצורים מניח על השעון. הסניגור עומד בצד, וחשור מאחור. הסניגור מנסה

6 סוף סוף

רוב העבודה מתבטאת בכמות המעצרים ולא באיכותם. הרבה עומרים טוענים שביית-המשפט אינו מעניש די. המודעות שלהם ליכולת וחופש הפרט היא אפסית.

את הזכות הנאשם בבית המעצר עד גמר משפטו המוחקת הגביל מעצר זה למשך שנה. מעצר מעבר לתקופה זו מחייב אישור אישור בית-המשפט העליון. לרבותה של עורכיהן מנטים וקובעים יתרון אישה זה כעניין שבשיטתו.

וכן מתארת קצנת חקירה לשעבר (שמה שמר עימנו) את שלב המעצר הראשוני שנעשה בירי המשטרה. "לצערי רוב העבודה מתבטאת בכמות המעצרים ולא באיכותם. כל בוקר ספלים. מנסים המחזק ושאר הגנבים רחוק יומה וכן מספר המעצרים. אם קורה ויחידה בילוש לא עצרה אנשים ממשיך במה ימים, נוצר עליה לחץ כבד. כלית בריחה היא עוצרת אנשים, שרובם משתחררים ללא הגשת כתב אישום. למשל, אם מבוא אצל עובדין מברג ממוכנת, הוא נעצר על אזהרת כלי פריצה. יש בהחלט מנגנון למה

המעצרים. המשטרה עומדת חסרת אונים מול המשימה והיא רואה במעצרים כעין אקט של שיתוף החוק. הרבה שוטרים טוענים שביית-המשפט צריך מעניש די. לצערי, המודעות שלהם ליכולת וחופש הפרט היא אפסית.

הנחיה המשטרה נמשך הוא אין לנו שום עניין למה את מסיימת המעצרים.

עצר המוני משיג ללא ספק דחיפת את ערר רן שיינמן, חבר הוועד המרכזי בלשכת עורכי הדין, "הוא מגדיל את יקרת המשטרה, מראה על פעילות אפקטיבית, ובהחלט משרה אצל אשור להשיג יעילות גבוהה יותר אם נעצרים לשיטת ויש כשיטת המעצר הסיטוני נוצרת כח עומק של איבוד כלל האזרח ויש בה סיכון נפח למשטר העשירי והרשמי."

המעצרים מתפתח להאמין שאם בית-המשפט יעצור את המעצר, בודאי היו לו סיבות טובות ונחשק אלא שבמציאות לא כך הם פני הדברים בכל יום. השופט בריטס בנימין כהן אומר: "בשלב

תא המעצר בחיכל המשפט בתל-אביב (צילום: מיכאל ברוש)

המשטרה מתקבלות, כי השופט לא יקח על עצמו אחריות לשחרר אדם אם המשטרה טוענת שהיא זקוקה למעצרו לצורך חקירה.

התרחשות באולם המעצרים יוצרת לא אחת מצבים הרחוקים בפועל מהליכי משפט תקינים. לחשור ולפרקליטו אין יכולת להתנגד באולם המעצרים. בשלב זה מסתפק בית המשפט בראיות לכאורה שקושרות את החשוד לאירוע. אין הוא נכנס למחשבות הראיות, וכך מתפתח דיאלוג בין המשטרה והשופט, כשלנאשם ולבאי-כוחו כמעט ואין ברירה. לפי החוק אין להם זכות לראות את תוכן החקירה. עורכי-הדין מגשש באפלה. הוא רוצה להגן על לקוחו כדי שלא יעצר, אבל אינו יודע מפני מה להתנגד. אמנם יש לו זכות לחקור את נציג המשטרה, אבל זכותו של האחרון לסרב לענות מחשש לפגיעה בחקירה כל צד וחסינות שלו. נוסף על-כך, בשנים האחרונות החלה המשטרה להציג לשופט פעמים רבות חומר חסוי. לשימוש בחומר חסוי יש מקום וטעם במקרים מסוימים, של יריעות מודיעיניות, או בשקפים חשש לחיי עד כלשהו וכדומה. אלא שהמשטרה הפכה את השימוש בו לדרך שבשיגרה. זה חשף את המעצר למעצר מינהלי, כזה שאין אפשרות להתנגד בפניו. אומר ע"ר שמחה זיו, "זה אינו הליך שמתאים למדינה דמוקרטית".

רוב הדיע בחומר החסוי מאוד כללני, מספרת חוקרת המשטרה, למשל: האדם מבצע התפרצות. או מזה למה זה חסוי מידע חסוי, בדרך-כלל, זה שטיות בריבוע. השאלה הגדולה היא, למה שופטים מאמצים את הטיעון.

לדברי השופט בנימין כהן, התייחסות הציבור בעולם כולו ומודרן הטבע גם במדינת ישראל, אל שירותי אכיפת הדין - משטרה, צבא, ש"כ - חסרה

השופט בדימוס בנימין כהן: שופטים לא נלהבים לעבוד באולם המעצרים. וכך המעצרים הופכים לחלמורות. וכאשר זו חלמורה של השופט, נראה אולם המעצרים לא אנושי. אולם המעצרים לא אנושי.

את החבנה שלכל אלה טמן מנחם מאלון, מאלוף אבד-ידין: "מנחם מאלון המנהלים והציבור, לפי משל וחו לא יעשה בחוכמה אם יסיר ממנו את עינוי אפילו לרגע אחד. כי אז הוא עלול לטרוח אותו. מצד אחד, אנהו ורשעים ממנוסם הללו שיהיו פנתרי ציד, ומצד שני נוסים אלה צריכים לפעול במידה רבה בסתריות (המשך בעמוד הבא)

7 סוף סוף

אילן סלומון משלם 10 ש"ח ליום והעסק שלו פורח!

את חברת הגינון שלו מנהל אילן סלומון מן הקטנות או מניית נוי שהוא מספל בה. יש לו משרד, כמובן, אבל חלק ניכר מיום העבודה הארוך שלו (6 בבוקר עד 10 בלילה) הוא מבלה בילוגים מאתר גינון אחד לשני.

בחדשים האחרונים רוב התקשורת בינו לבין לקוחותיו מתבצעת מחוץ למשרד. חסרה ארמת חמדה צריך להעביר שחילום יש צורך לסיע בהשקיעה אילן כל בעיה. אילן סלומון יכול לספג בזה בקלות, גם אם הוא בדרך צוחקם בכפר סבא. "הפלא" פון.

"גינוד פלא" פון לפי 6 חודשים, ומאז העסק הכפיל את עצמו. מספר אילן סלומון, ללקוחות אין שום קושי להשיג אותו, הם מחייגים למס' 060-22200 הפלא פון האישי שלי. ואני מסוגל לחצות פתוחות לכל כשאתה על הקטנות. כאשר אני רוכב על הקטנות והפלא פון מצלצל, אני עוזר בזריזות, חזנה בצד הכביש, עונה לפונים אלי ואח"כ ממשיך בגיטעו.

כל הסיפור עולה לי 10 ש"ח ליום! (לא כלל את חודר המכשיר).

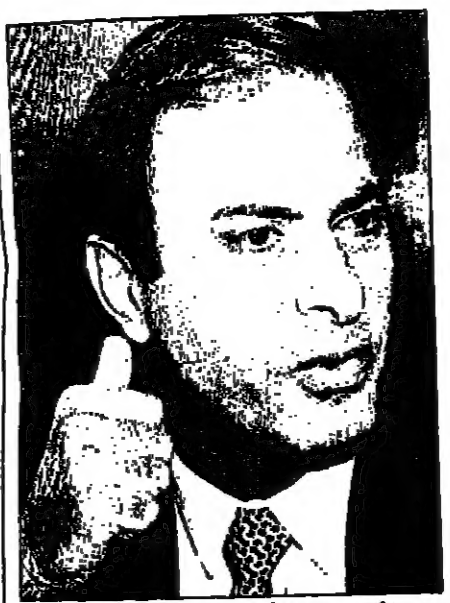
חברת הישראלית לתקשורת בע"מ
מוטורולה חדיראן
תקשורת סלולרית בע"מ
קרמניצקי 16 תל אביב
טל. 03-388307
דפיה - טל. 04-725092/3
ירושלים - טל. 02-716346

בואו לנסות את ה"פלא" פון ללא התחייבות.

פלא = פון

טלפון מהפכני ניד בחיוב ישיר

גינדי בכה, בלם מתמוסס

דוד בלס. "עצורים ניסו להתנבל לי".

המעצור גורם הלם ראשוני למי שמגיע לכאן, אומר שמעיה דמנה מנהל בית המעצר אילון, חשמונר לעצורים עד תום החליבים. ההלם הזה מביא למצב של אייזובות ומפשות, אייזובות, לחץ, מצבי דיכאון ומסיונות התאבדות. כשגיוני נכנס למא הוא היה בחלם רציני. הוא היה חסר בטחון, מלא מחדיים, ועד בכל הנוף, לא הצליח לישון, וכל חזון דרש תשומת לב. תראש שלו היה מושלם, הוא גומע, הוא לא היה מוכן, והמשמשים לא תמיד היו קשורים זה לזה. בעיקר הוא בכה. בכה חרבה. גם דוד כלס נמצא במצב קשה של חרדה ומותח עצום. כל יום שהוא יושב פה הוא ממסיד כספים ואו חשבוניו שלו להחזיר את החובות קלוש יותר. ההתנהגות שלו לחוצה מאוד. הוא מנגד חרבה. מבקש ליצור קשר עם החוץ. זה לא קל.

בלס עומד במסדרון, מבכה שכתב לעורך דין חבר ואמר: "הכל חולק ומתמוסס. מתמוסס את חילדים שלו לא רואים שבעה חודשים. לא רוצה שיראו אותו כאן, אני אדם נקי. אייזמפר לעבוד כאן על חתוק. יש לי עשרות קלטות שאני לא יכול להגיע אליהן. אחרי החקירה שנערכה בבית המעצר בקשר לחשבוניות שלכאורה ניתנו לי - ועובדה שנתקרה לא חללה דבר - עצורים ניסו להתנבל לי. יום אחד בא אלי עציר ואמר לי: יש לי מכתב מתוה יערי, תבוא לראות ותיקח. מכתב מכתב ובהללה. מחדתי שיהיה איתי. במרמזה משהו ביקש ממני אדולף, אחרי כן. ניסו לחלל אותי. חכנו למגיע בי בקטינה. מה אני, מושעו עשרים שנה עבדתי. אני איש עסקים מוכבד. זו בושה למדינה. למה לא לקחתו כסף מאף אחד. אף אחד לא התלונן, יש הסדר אורח. למה אני מוז?"

המסורה שם נודע לי שבעלה לשעבר של אשתי פאשים אותי בפיצוץ מבנייתו ובנסיון לרצח. הייתי בחלם. לא עילתי את האשמות האלה. זה כמו לחשוב על בילוי של שלושת ירכי. החיים בבית המעצר. נעצתי לשבעה ימים. עצור גם את אשתי, ושבע אחר כך את אחי. זה סדרו היה מעצור. המעצור אמר לי: נשאר את אשתי במעצר. ואשה והאח שחררו ללא הגשת כתב אישום נגדם. הארכת המעצר השניה שלי הייתה להמשיך עשר יום. כותם התקופה הזאת והגש נגדי כתב אישום והחלט לעצור אותי עד תום המשפט. הראייה היחידה

שחזרה לזה היא שיתן טלפון שקיימתי עם המלונן שותפים לפני פיצוץ מבנייתו. קצין משטרה שצותה לשיחה טען, שאימתי על המלונן וניסיתי לנסות ממנו כספים. כשנשאל הקצין מרע לא הקליט את השיחה אמה, שכאחת הרגע בירוק התקלקל הטייפ. נתי יושב ארבעה חודשים במעצר עד תום החליבים. במהלך המעצר והמשפט טען נתי שוב ושוב כי אין לו יד בביצוע המעשים בהם נאשם, וכי המלונן מליל עלי ומפסק ראיות. טענותיו לא נחקרו על ידי המשטרה. כיום המשפט נחה חסות חסמק, ומכך עולה שהמשפט לא תאמינו לגירסתו אך ויבה אותו בשל העדר ראיות. רצה הנרדל ומסמ שבוטע לאחר ירכי של נתי נעצר והמלונן נעצר אחר. במהלך מעצור זהה כי אכן סיבר את הראיות שגרמו לנתי עיני מעצר ומשפט על לא שול בכו. עפ"י ועודדו שמהו, פנו לבית המשפט תבע פיצויים על המעצר הלא מוצדק. הבקשה נדונה אצל חששט שטיינברג, שרן במשפט עצמו והחליט לרדת את התביעה, גם לאחר שברור היה מעל לכל ספק שהראיות שהוצגו במשפט הראשון היו ממוכרות.

שמוכר במעצר עד תום החליבים. לעומת מעצר לצורך חקירה יש לבית המשפט תגלית נחים יותר לשקול את הבקשה לעומקה. הוא משהו מלחץ הזמן. החקירה המתמשכת והנש כתב אישום, ואו גם הכל גלוי לפני הנאשם ומניעו. הנימוקים לבקשה בדרך כלל הם מירת הסכנה שהאיש מותוו לשלום הציבור, שיבוש הליכי המשפט כגון השפעה על עדים, האפשרות שיימלט מהארץ, ונימוק נוסף שחור בשנים האחרונות - חומלת העבירה. סביר להניח, למשל, שנתן עשירי יש במעצר בשל חומת העבירה כלומר, הוא נענש רובה לפני מסק חז"י אם מחליטים לעצור אדם עד גמר משפטו בשל העבירה בה הוא נאשם - תקופה ממוצעת בין חצי שנה לשנה - חצי שנה עשירי אותו מראש על עבירה שהוא עדיין לא (המשך בעמוד 13)

(המשך ממועמוד הקודם)

כתור עצמם. אנתנו לא רוצים לוותר על הפתריות, אבל יש צורך לפקח עליה בגלל הסכנה הטמונה בה. זה הפרדוקס. על הציבור להחזיק את הפתור הזה קצר. לפעמים אני שואל את עצמי אם כל השופטים מודעים מספיק למטבציאל "המורף" של תופים הללו. ניצב משנה משה שרהאור, ראש מחלקת חקירות ותביעות במטה הארצי של המשטרה, מבהיר שמידע חסוי הוא חלק מהטקטיקה של החקירה בשלביה הראשונים. יש הרבים שאי אפשר לומר "לנעצר", הוא אומר, למשל, מהם כיווני החקירה או מי עדי יחזק. כל מה שאני רוצים זה למנוע השמרת ראיות. הסימן הזה בוודאי מתיישב עם ההגיון, אולם השאלה היא היכן הגבול. אמנם גם בית המשפט העליון הסתייג משימוש מופרז בחומר חסוי, אלא שבאולם המעצרים הרחוס לא תמיד מוקדקים בפרטים.

כמה ימי מעצר אכן מנצלים להקידה" שואל עו"ד אמיר מלר, בעצמו קצין חקירות לשעבר במשטרה, "אני מוכן להבטיח שאם ירכי את כרטיסי העצורים יתברר שחלק ניכר מהם כלל לא נלקחו לחקירה, אלא לכל היותר פעם אחת בתקופת מעצר לא קצרה. גם השענה כאילו במהלך המעצר התבצעו אלמנטים אחרים של חקירה, אינה מסבירה מדוע היה צורך לעצור את החשוד למשך כל אותה תקופה. זה הדי לא מעצר מנע ולא מעצר ענישה".

המשטרה לשעבר, "הא מעצר ענישה קלאסי. למעשה, תוך שלוש שעות אפשר לסיים את החקירה. אבל מה במסורה יש מרגיות שלא לשחרר חשודים בעבירות סמים, וכדי לעסוק את יפה אומרים שהנימוק למעצר הוא הרצון להגיע למקורות הסם. אם יברקו בחינים יתברר שרוב לא נעשה כדי לעלות על המקור. וכמובן, אחרי ארבעים ושמנה שעות משחררים."

משקיף על החייון המתרחש באולם המעצרים מקבל את הרושם שלא תמיד תיק כגון העיקר שכלול מתחברים עלי, שאדם הוא כחוקת חן משפט כל עוד לא הוכחה אשמתו. לא אחת נראה כאן שהאדם הוא בגדר נאשם, הרבה לפני הוכחת אשמתו. גם אם זו המעצר לצורך חקירה ניתן ללא ביקורת שמעמדות של בית המשפט, וללא הגנה מתקבלת על הדעת, הרי שבפניית המעצר עד תום החליבים גדולה ממנו לאין ערוך.

לפני שלוש שנים ישב האורח נתי עפרי בביתו עם אשתו, שהייתה או בריון, ובתו הקטנה. בשעה עשר בערב הגיעה המשטרה. כמי שעסקיו עם המשטרה מסתכמים בדיחות חתייה פתח להם את הדלת ללא חשש. הם ערכו חיפוש ללא צו חיפוש, הוא מספר, לא היו מוכנים לומר לי מה קרה. אל אשתי התייחסו כמו לנרמטק, כמו הרטס. התפרצתי נגדם ובגלל זה שמו לי אויבים על הדידים, וכל אותו זמן לא ירעתי בכלל מה רוצים ממני. הם לקחו אותי לחתנה

נתי עפרי. זה היה בפירוש מעצר לחץ. אם לא חודה, אמרתי, ושאינכם את אשתי במעצר

8 סולבסכונ

זה מזכיר את... בארומאניה! משלוח של מאות מכשירי... מגיע לחנות ונעלם מיד. יש הפקעות מהזר, תורים, תחנות למרסקציה. "סופט אנד איזי" מבשר בחולל לבן להכרת שיער, פשוט. מהפכני. סיפור הצלחה בינלאומי שמחולל היסטריה. שני מוציאי רשמו פטנט ב-32 ארצות, ומצב חשבון הבנק שלהם טוב, תודה. עתה הם עם הפנים לעתיד, להמצאות נוספות.

מאת יצחק בן-חורין
צילומים: שמואל רחמני

פלדא סן אלף

מי
חו

יאיר דד (ימין) ושמעון ירב, הממציאים, השותפים וכמעט כל סגל העובדים במפעל שהיה לסיפור הצלחה בינלאומי. משמאל: קורבן מאושר.

מילר שלט אין בבניסה לא מפעל שלהם. מחסן צורי בנס-ציונה, איזור תעשייה שולי בישבו דרום. מאחורי דלת ברזל כבדה, כמה מכונות לעיבוד שבבי. שני עץ יחב, אחד הבעלים, אורז וחבילות למשלוח. שותפו יאיר דד, מחנך מכר גות, מתפקד כמזכיר. יושב על כסא עץ פשוט, לא מסתובב, קשה למגע, ועונה לשאלות. גם כלב עובד שם. תערוכת של דוברמן, ואם, העונה לשם: קאל. כשמוקרים עליו, תביא את הפלאיר, הוא רץ ומביא קשת קשת לעכל שזה הבסיס ממנו יוצאת תבשר רזה למאות אלפי נשים שעוזות רגליים, שרועות מדי (המשך בעמוד הבא)

מלחמת העולם השנייה

המשק מהעמוד הקודם
כני גילת ונמנמות ממריסות
שעור, במאמר להציג רגל חל-
קה ואסתטית. אבל שמעו-
איר, שניהם באמצע שנות האר-
בעים לחייהם, הם המצאיים
השוחפים, וכמעט כל סגל
העיתון במפעל שהיה לסיפור
הצילוח בינלאומי.
גם אופטימים מושבע לא
יכול היה לחזות מראש את ההר-
סכיה העולמית שיוחל המכשיר
שהציגו להמרת השיר. מכשיר
פשוט מכשיר מהפכני. נכון שהסך
רבים המוקדמים היו מבטחים. קהל
הצרכנים המידע הקיף 85 אחוז מנשות ישראל וצורתן
90% אחוז באמריקה. ובכל זאת חשבו הממציאים
שמכירת 15 אלף מכשירים בשנה תהיה הישג כביר.
אבל הכמות היתה נחספה חור שבועיים וחומר הגלם
אול. כעשר שולשה חודשים נחספו עד 70 אלף. כל
זה רק בישראל. והחתיית של 100 אלף שיימכרו בארץ
עד סוף השנה היא אומדן דחוי. הוא נובע מכשיר
הייצור המוגבל בהשוואה לתשוקת הצבים למכשיר
ההלא "סופט-אנאלייז" וקל ורך, השם שהעניקה לו
החברה המשווקת "הילה הבינטינית".

זה שנתיים בערך עד
שהולטנו שהקפיץ הסטורב
הוא הפסגה. היינו שפני
הגיסיון הראשונים של
עצמנו. מרטנו את שערות
הידיים הרגליים, עד שהיו
חלקים ויפים כמו גוף של
אשה. בהתחלה זה צבא, אבל
די מהר התרגלו והפסקו
להרגיש את הצביטות. כשלא
נשארה שיערה על גופנו,
גייסנו את בני המשפחה,
הנשים והילדים, למערכת
הגיסיונות. עשינו בריקות
רבות ושונות של דרך הצעת
הקפיץ, עד שהגענו לשיטה
שהבטיחה מריטה ואנחנו
הפסקנו להרגיש את הכאב.
הגיסיונים נמשכו שנים.
איר דר. ב-1978 רשמנו את
הפסקת הראשון, מעבר לזה.
לא עשינו הרבה, כי מהר
מאד הגענו למסקנה שצריך
לחפש פתרון אחר. פיתחנו
שערות מנגנונים משוגעים.
לפעמים הגענו למכוי סתום
והמכשיר שכב שנתיים
במגירה בלי שנגענו בו.
רשמנו פנטזיות על כמה
מהפחות שעלו לנו הרבה
כסף. כגלל זה אין לנו
כורסאות יפות במשרד. רק לפני ארבע שנים עלינו על
הרעיון הנפשי. לחבר את הקפיץ למנוע חשמלי שישבב
אותו במסלול קטני ומסוע, באופן שהשערות הבאות
איתו נמנע ייכנס במידותיהם הנאותות, ומיד יתפסו
ויעקרו כאשר המידותיהם נגמרו. תוך כדי תנועה
מהירה.

המכשיר הזה עקר את רוב השערות מהשורש.
מריטה בעזרת שיעור יעילה אם השערות באורך של 8
מ"מ לפחות. המכשיר שלנו מרט גם שערות קצרות
יותר באורך 3-2 מ"מ. הבעיה שלנו היתה איך
להתמודד עם הכאב. גם מריטה שיעור כואבת. אבל
את השערות מורחים על שטח גדול, והכאב הוא קצר
וחד-פעמי. אנחנו בנינו את המכשיר כך שימרח פחות
שערות וממרחות גבוהה, להקטין את הכאב. מצד שני
גילינו שאחרי שימוש שני ושלשי מתרגלים וחשים
פחות את הכאב. אחרי חמרי הסתגלה למכשיר אחרי
הפעם הרביעית או החמישית ומאז היא משתמשת בו
ארבע שנים. נהנו מכשירים גם לחברים ומכרים,
לישנים איתם. לעבוד ולמנוח מהגיסיון שלהם.
מהלקחים שכללנו את הרעיון המקורי. אלא שבין
הרעיון לבצוע בקנה מידה המוני עדיין מפריד מרחק
כמו בין זיו וליהל.

הוא השלב המכריע אצל כל ממציא. לגבי רבים
הוא בלתי עביר כמו הרוביקון. לפני ארבע שנים,
כשפנינו ללישכת המדע הראשי של משרד המדע
והתעשייה וביקשנו עזרה בקידום הפרויקט, קיבלנו
שהסיוע הממשלתי ימנע לנו חלק מהוצאות העיצוב.
יצור המערכת החשמלית, ותכנון החישוב. אבל משכו
אוחנו כלך ושוב. הכל נאמר בעל מזה. לא קיבלנו
אפילו מכתב תשובה רשמי. נהנו לנו להבין, גם זה לא
רשמי, שמוכנים לסייע רק בתשלום משכורות. לא
רצינו לסרב את המערכת שלנו וידרנו מקשת

יאיר דר: "מכלצלים ומבקשים פרטקציה. לא ידעתי כמה הברים יש לי"

הכיון. די מהר הבנו שאם לא נעשה בחזות עצמנו
שהגענו להבריה שיש מוטציאל שיוק, רשמנו פנטז
ב-32 ארצות. אני לא מאמין שיש עוד גורם פרט
שעשה זאת. זה עלה לנו הרבה כסף. רק שמונסיס
אמר לי: "רק אחד מהמאמץ וזה". לא נבהלנו, כי
הסרטים שלנו הראו שהאנשים מולכים סרעיקה.
מחשבו את עצמנו. אי אחד לא אנס אותי, זה גם
לא היתה שאלה של כסף. יש בזה עניין. זה שערנו
יצירה מלמסה למעלה בכל השלבים. לא לקחנו
החלואות שלא היה מסוגלים להחזיר. הולטנו להיות
ברמה יותר גבוהה. מההכנסות שקיבלנו מעבודת
אחרות ומחסיכון שהיה ברמת הידיים המצומצמת
שלנו, הצלחנו במסע של רב לממן את הפיתוח של
"סופט-אנאלייז".

עולמם של שמעון יוב ויאיר דר
הממצאה הזאת היתה חריג, מעין תהבי
לשעות הפנאי. שונה מעיסוק העיקרי
שהוא בגיית מכונות מיוחדות לני
המנה. הפעילות השוטפת של
הממחיית שלהם היא במיתוח קוי יסוד
ודרכה אוטומטים של מערכת הנה ממוכנת ומנוס
הממחיית שלהם היא במיתוח קוי יסוד
שונים של מכונות עיבוד. בא לקוח ומצני את צרכי
יאיר ושמעון מקריבים את העלול והן הוצעו כמעט
כל רב ניתן לביצוע. רק שאלה של זמן ובקף. אלי
מסיבה זו הולטנו שלא לייצר את המכשיר הרגיל
בצמצם אלא מסרו אותו לביצוע במפעל של קיבוץ
הגשרים.

יאיר דר, מהנדס מכונות בן 45, ממוקד נעים
הליכוד, מסוגר וקצת חשוך. לבוש בפשטות, נוסע
בסבאורן '84. הוא גדל ברחובות ולמד בעירוני ר'
גמורתי. לימד עיוני, אבל כל השנים היו לי
תחושות מכונות, הוא מספר. "שחיתון בדידות
אומניים ומשחקים אחרים. אי פעם לא הרגשתי שאני
מגול ליצור ברים מיוחדים. היום הוא נשי לתמר,
שהיא דוקטור לתמטטיקה ואמץ של שלושה ילדים.
הם גרים במשק נאליה שלי ורעבות.
שמעון יוב, סבאורן בן 47, גם הוא ממוכנת. גם
הוא נשוי ואב לשלושה. חייב, בעל גוף מוצק, מעט
לרבר, שקוע בעבודתו, נוסע באולדסמוביל '76, אותה
מבקש לשלוח ארץ, והוא שולח אותה בחיץ אל יאיר,
"ש"ר הרוץ" שלהם. השתופות שלהם - "שמיר
מכונות", חובר ראשי התיבות של שמונת-ההלה
לפני 15 שנה במסך של חבר באיחוד התעשייה
של רחובות. התחילו בלי כסף, בלי ידיעות, רק עם
שני ראשים ושני זוגות ידיים. שינו הינו שכרית,
מספר יאיר.

יאיר דר: "מכלצלים ומבקשים פרטקציה. לא ידעתי כמה הברים יש לי"

גם לא קורצו מהדמר של הממציא הרלפון
הנפשי שפץ לרוב בעקבות "אאוריקה" (מציאות)
תקול נש מאת המבחרות. אופי משותף הכתיב
למשקלן בעזרת שיטות. שני ראשים בראש אחי.
השטח שלהם של הפרייה הרדית. צוותא של שני
גורמים, בלי צוותי פועלים (רק שני עוזרים)
הפיל ללא סיוע של מוכרות. הם לא אהבים לתת
קוות פחות בעיות בהרמת סלפון. מאמנים שרק
קוות פחות וכלות אמצעות חבטיה איכות מוצר
הממחיית בלוח-זמנים. יאיר אחראי על התכנון
הן הפעם על הקשיות והמספרים. שמעון על העיבוד
החיצוני והרכבה. רעיון יכול להחולל במסגרת יום
בדמה יותר גבוהה. מההכנסות שקיבלנו מעבודת
אחרות ומחסיכון שהיה ברמת הידיים המצומצמת
שלנו, הצלחנו במסע של רב לממן את הפיתוח של
"סופט-אנאלייז".

עולמם של שמעון יוב ויאיר דר
הממצאה הזאת היתה חריג, מעין תהבי
לשעות הפנאי. שונה מעיסוק העיקרי
שהוא בגיית מכונות מיוחדות לני
המנה. הפעילות השוטפת של
הממחיית שלהם היא במיתוח קוי יסוד
ודרכה אוטומטים של מערכת הנה ממוכנת ומנוס
הממחיית שלהם היא במיתוח קוי יסוד
שונים של מכונות עיבוד. בא לקוח ומצני את צרכי
יאיר ושמעון מקריבים את העלול והן הוצעו כמעט
כל רב ניתן לביצוע. רק שאלה של זמן ובקף. אלי
מסיבה זו הולטנו שלא לייצר את המכשיר הרגיל
בצמצם אלא מסרו אותו לביצוע במפעל של קיבוץ
הגשרים.

יאיר דר, מהנדס מכונות בן 45, ממוקד נעים
הליכוד, מסוגר וקצת חשוך. לבוש בפשטות, נוסע
בסבאורן '84. הוא גדל ברחובות ולמד בעירוני ר'
גמורתי. לימד עיוני, אבל כל השנים היו לי
תחושות מכונות, הוא מספר. "שחיתון בדידות
אומניים ומשחקים אחרים. אי פעם לא הרגשתי שאני
מגול ליצור ברים מיוחדים. היום הוא נשי לתמר,
שהיא דוקטור לתמטטיקה ואמץ של שלושה ילדים.
הם גרים במשק נאליה שלי ורעבות.
שמעון יוב, סבאורן בן 47, גם הוא ממוכנת. גם
הוא נשוי ואב לשלושה. חייב, בעל גוף מוצק, מעט
לרבר, שקוע בעבודתו, נוסע באולדסמוביל '76, אותה
מבקש לשלוח ארץ, והוא שולח אותה בחיץ אל יאיר,
"ש"ר הרוץ" שלהם. השתופות שלהם - "שמיר
מכונות", חובר ראשי התיבות של שמונת-ההלה
לפני 15 שנה במסך של חבר באיחוד התעשייה
של רחובות. התחילו בלי כסף, בלי ידיעות, רק עם
שני ראשים ושני זוגות ידיים. שינו הינו שכרית,
מספר יאיר.

שבאמריקה, על כל עשרים מכונות שפיתחנו, אחת
היתה הופכת להיות להיט גדול. אצלנו זה מסורבל.
המריטה לא חומכת בתעשייה. היא יוצרת תנאים
שלילים. הייתי במרחק הרחוק וראיתי תעשיות
יפניות. יצור יפה. יש שם חופש תימרון ומערכות
מיטו מקילות. אחת מגיע למצב שסיוואן מציגה מאון
מסחר חובב של 19 מיליארד דולר בשנה, למרות
שהיא מוציאה שלושים אחוז על צבא. זה לא נכון
שהעבודה בסיוואן וזה יותר הפועל מקבל שם כמעט
כמו בישראל, אבל הוא עובד. גם אצלנו אתה רואה
אנשים ושבים ועובדים. יש לנו כושר המצאה די
גבוה, אבל המאון הסופי הוא שלילי. משתו התעסק
כאן. אני בטוח שמסתובבים בארץ המון גושאים
שאנשים לא יודעים להרים אותם או לא מסוגלים
להעריך פוטנציאל. צריך גוף נעים לעיל שיעשה את
העבודה. צריך לשבור מסגרות. ישראל לא נהנת מכי
שואה את התעשייה בתור עיקר עיקר ולא חומכת
במערבות. אני מאשים של יאיר דר.

וא ושמעון יוב התגברו על הקשיים.
התנאים שלהם ראויה למר ישראל. את
הפירסום (שהוא מיתור בעיניהם) ואת
הכסף הגדול ועל זה לא מרבים) הם
עשים עכשיו מהפסקת העולמי למריטה
שערות הרגליים. גם להבא אני לא אלק
ביותר מאשר זוג אחד של מכשיר ג'ינס. ההצלחה לא
שינתה אותי, אומר יאיר. מה ושמ יב ביקורת על
המכשיר, שפועלת איננה נטולת כאבים. אלא
שעצמת הכאב תלויה ברגישות המורשת ובממחיית
שהיא מגלה בהפעלת המכשיר. הממציאים למרו
מהגיסיון שהכאב פחות ככל שמתרגלים למכשיר.
המכשיר הזה הוא פריצת דרך אחרי ניסיונות
רבים אחרים שלא הצליחו, אומר דר. צבי גור, נשיא
חברת מיטל בע"מ שעוסקת בשיווק בינלאומי. מעט
באבים ותוצאות פנטסטיות. כמעט כל אשה בעולם
המורדני (פרס לאסיתיות) וקשה לו. אוכלוסית היע
היא עצומה. רק בישראל הקטנה יש פוטנציאל של
מיליון נשים. ממכירת המכשירים הם יעשו את הלהם,
ומתחילים והחלטים יעשו את החמאה. תמורת
המלוגים של אחוז אחד מהמכשיר הזה, הייתי עושה
להם את השיווק ופרש לגימלאות".
הוא צורק, אומר יאיר דר.
במה
צבא.

יאיר דר, שחלף לוחות מיליוני בדולרים, הוא וורק
בימים אלה ממוטים כמו גרביים. מתערע על השוק
צבא.

יש נשים שבשבילן זה ענין אמיתי

כולן קונות את זה, וזה גם עובד. האם מי
שהולשות עכשיו שערות מראשיתן, הן
הקוסמטיקאיות החודות לפונסותן
אלון חן, קוסמטיקאית מרמת-אביב. "האמת
בהתחלה קצת דאגתי. חייתי בעוהה שכל
הלקוחות שלי יקנו את המכשיר ויחדלו להסיר
שיער בשערות. אבל לאט-לאט נוצעה. לקוחות
סיפרו שקמו את המכשיר, וישו, כמו קצת, ו...חזמו
חוד להסרת השיער בשערות. אני משתמשת
בשערות קרה שיוחית איה מכאבה. יחסית לפחו
ו בדיקת הוקדה".
ה"סופט-אנאלייז" הוא מכשיר נחמד, יעיל,
עושה את המלאכה כמו שצריך. עוקר את השערות
גם רשורש. אבל זה כואב! לאחת יותר, לשנייה
פחות. אולי זה נשמע טפשי, אבל החבר לי שרוב
הנשים מוכנות לקבל כאבים למען היפוי בתנאי
הנשים מוספכר הכאב להן, ולא תן לעצמן.
יש גם נשים שלאחר מספר פעמים זה חולף
לכן לאט. הנשים היום עוקות. המון יוק מבטן,
הן מדיניות לחזור לשערות - כשהתחילו נשק
רק מספר דקות. המכשיר גם לא מיועד להסרת
שיער מתקדמ. אחרים, כמו בית-חשון
והממסעת, ויש כאלה שעושות את החשבון
שמוטב להסיר לבוא אל ולהחזיר הכל בשערות
בבא אחת. גם בשמטיים שיער בשערות קיים כאב
מסוים. אבל הוא קצו מאוד. במכשיר החדש,
לעומת זה, חשים כאב עם כל שערות שנמרחות.
ויש נשים רבות שבשבילן זה ענין אמיתי".
לקוחות צעירה במספרות-יו לבגד-היוקרה
המכשיר דורש כוח סבל עצום. כשאת צריכה
להכאב לעצמך, את מעריצה לשלם למישהי
אחרת שיעשה את זה בשבילך. חוץ מזה,
הביקור אצל קוסמטיקאיות הוא גם אינטימ בעל ערך
פסיכולוגי. שעה קלה למולות חיוני. המפקח של
רעיה, המגדריסות באווירה אסתטית ולגימה, עם
מוסיקה רדיו, סל שפה וקשבה הדדית, אין לנו
דרכה חודמות כאלה. מעטות שהתחילו לכי
שיכמו לחות על עור.

האידיש והאמריקני. הוא ושמעון יוב מורדים להשיג
היו הפצה טובה בחו"ל. אולי לפני שמישהו יגנוב את
הפסקת. יאיר אומר שמעט אין סיכוי לגנובה כזאת
(היוק השפנסים חוקים מספק בשביל להגן עליהן).
אבל הוא לא היה רוצה להעמיד את תחיה שלו במבחן.
רק נוח בנתיב וכו' יוצא לעור גיהו בארה"ב. מנהל
מ"מ סיטולטני עם כמה חברות-ענק. משרדים לו
סיכוב מנישות, הא לא יורע עם מ', וגם לא יורע או
יכול לעמוד בקצב. בינתיים הם זכו לדיווח מפורט
שבועון העסקים היוקרתי "כיונו וויק". מעט מאד
ישראלים הגיעו לשם. הם עשו זאת. האחרים יכולים
להביס עליהם ולמרות את שערותיהם מקנאה, עם או
בלי הפסקת חורש.

שמעון יוב, האיש שבמחנה הבריק הרעיון. "הבנות עבדו קשה..."

הם השתגעו עם לגמרי,
אמרו כשקיבל את חיק
האוצר כמחנות יום הולדתו
ה' 51, מה הוא מבין
בכלכלה? משה נסים
עצמו ביקש רחמים, אבל
נכנע לדין התנועה. היום
הוא הפחנת השנה. אחרי
סופת מודעי, הוא הוריד
על משרד האוצר שלושה
של בית הבראה. כולם
ניזונים, מחייכים, מקבלים
תה עם נענע, יצאים
מלפני מרצים גם אם לא
השיגו הרבה. הוא יודע
להקשיב, חולק כבוד לכל
אחד, ומכיר בעובדה
שהכל פוליטיקה. מה
שונים כבר שכן -
האחרים טרם למדו.

מאת יעל פדמלמד
צילומים: שמואל רחמי

הוא שואל אותי, אורי, שואל גומר להתפלל
שחיות ולשחק קצת עם הילדים,
מתישכ משה נסים בכדורו במשך
דף האוצר, ועושה כמיטת יכולתו
לשמוע לנו על הכסף. ידן גם כיום
רביע, 29 באוקטובר, שבוע בערב,
שיא של מאבק האדוות. כלשה חיים כרגיל. מוכר
הדירה, לידנות צעירה, משוחחת במתינות בטלפון,
כמה עתונאים מבקשים מהדור והדור התיחור, איציק
מיינברג, ערכן בפרשת האחות. הגשם הורד לפתע.
אחרי יום חמסין קשה, הוא הדבר היחיד השובר את
השיגור העריכר-שעמם השוררת כלשכת שריאוצר,
שאנשי כיצדו רקות מועטות קודם לכן מהלך
דרמטי: קשת גרמניה כנגד האחות השוכנות.
וכשור האוצר שומע את טיסתו הגשם, הוא מרים את
עיניו מרף מלא מספרים, מחייך ואומר בקול שקט: "הוא
בגלל שהתפללנו לגשם בשבת. בבית הכנסת אמר לי
שזאת. פעם ראשונה ששראוצר מתפלל לגשם. אולי
זה עדיין". מטיים את המשפט, מסדר את עניינתו, מעביר
יד בכלוריות העבה שפסע היתה שורה והיום כבר לא
כל כך, וחוזר לעיניו במסמך. איך שלווה. שקט של
בית הבראה. סלם ניזונים, מחייכים, מקבלים תה עם
נענע.

ועל השלווה הזאת מברכת מדי יום הפקידות
הבכירה של המשרד. "איה תענוג", אומר אחד מהם,
חיוך של איש שמוך על פניו. רק מי שעבר את שר
האוצר הקודם יודע להעריך מה יש לנו היום. הרבה
נקודות נוקפות לזכותו של משה נסים בגלל החשואה
לקורמו, יצחק מודעי. זה בעצם הדבר הטוב ביותר
שאומרים עליו.

כשהכל התחיל, אפשר היה לחשוב שמדובר בתוש
הגומר של מוליטיקאים נואשים. נסים, שר משפטים לא
מכיר, אבל כסדר גומר, ששמו עלה בעיקר בעזרת
משבר במפלגה הליברלית, נהפך בידיה למועמד
הרציני ביותר לתפקיד שר האוצר במקום יצחק מודעי,

14 מלכודת

שהשתלח בראשיהמשלה דבר יום ביומו. הם
השתגעו עם לגמרי, אמר סביב שולחנות הפיצוחים
של לילות-שבת. נסים שר אוצר מה הוא מבין
בכלכלה? הרי כל התוכנית הכלכלית תהיה לטמיון.
ונסים עצמו הוא התנון שינוח לו לנפש. אני אפילו
לא חושב על כך, אמר לח'כ אחד אולמרט שנשלח
לשכנוע את הסרבן. מטלת עליך האחריות ואיך יכול
להתחמק, לא יותר אולמרט. יש אנשים ראיים ממני
לתפקיד. אני מבקש מכם, רחמו עלי, עזבו אותי.
השיב נסים, וחיוך עדי יותר את הטעם הרע שהיה
מכילא מרגע ששמו הועלה. אחד אולמרט גיים את
-מורנו ורננו. בגין היה אומר עליך כי לך נוצרנו.
אזה נוצרת ליטול על עצמך את האחריות הור.

כ' באפריל, בדיוק ביום ההולדת ה' 51, קיבל
לידיו משה נסים את חיק האוצר, לא לפני שדק
לאחר אולמרט. אני לא אשכח לך את זה. ממשרד
המשפטים העביר את שני עוזריו - יצחק מיינברג
והנכח בלובשטיין. אחריכן הגיעו גם שתי המזכירות
האישיות. זה פחות או יותר, הצוות המאייש את לשכת
השר. יש מעט מאוד, אם בכלל, עוזרים לשרים
שיכולים להתבדר בבוס כזה. כי תהייה התעורבות על
נסים שר אוצר אשר תהינה, על דבר אחד אין
עודרים: הכבוד שהוא חולק לכל אדם, הנימוס,
סבר הפנים, הרצון והיכולת להאזין לכל אדם עד תום
- מייחוריו אותו ממרבית המוליטיקאים המחויקים
ביום עצמה. לרגע לא נעשה לבו גם בבגדאד, רק
משום שהוא יודע שיש לו היכולת לתפעל אותם
כרצונו. כך זה עם מוליטיקאים, המזכירה, העוזר
האישי הראשיהמשלה.

אצלם הסגנון הוא האדם. ואיזה סגנון. במשרד
האוצר מספרים שהוא מעולם לא עלב באיש מן
הבוסים לו. לא צעק, לא נכנס באמצע הרבים, לא
ביטל דעות שנאמרו. יש לו דרכים להעביר לנכסיו
את מחשבותיו. כך, כאשר התארכה השיחה בינינו
וחמו דחק עליו, החל מדי פעם להפנות את מבטו
לעבר נקודה מסוימת בקיר. כמובן שנקודה זו היה
תלוי השעון. הנכנס לא הוחרד מקום לספק שהשעה
מאחרת.

"אתה מתחבב בשעון כדי לרמוז לי שאחרי-
כך נסים. אני הסתכלתי בשעון הסתכלתי. מאד
נעים לי לשוחח. שרלרע לא תחוש שלא כנעים.
תשתן עוד כוס קפה?"

מה הפלא אם אחריכן כולם יוצאים ממנו עם
חיוך על השפתים, גם אלה שקיבלו תשובה שלילית
על כל תביעותיהם.

יצר קיבל הוא את העלבונות שהוטחו
בו בימים הקצרים שלמי עויבתו את
משרד המשפטים וכניסתו לאוצר
הוא אומר שלא נעלב או מתגונן
והולול שגלו אל מינויו, הן
בעתונות והן בציוור. "הרי אני הייתי
המוליך הראשי של הקביעה שאיני מבין בכלכלה. מה
יש מה להעלב?". מקורבים לו אומרים שהענין די פגע
בו, מוספים שמי שמכיר באמת את האיש, יודע שבינו
לבין עצמו הוא קיבל אז הולטה נחושה - להצליח
בתפקיד בכל מחיר. לראות לכולם שהוא מסוגל
לשאת על כתפיו גם תפקיד כזה. "האיש הזה שומר
הכל בבטן, אני משתי אחרים בתחנותיו, ולכן נראה
שהוא חסר-למורה אמביציות. האמת היא שתותית
הבגיונות די דורשת אותו. להערכת, הכממתו לקבל
כסותר-לידור את התפקיד נבעה מהרצון להוכיח:
אני לא כמו שאנכם חושבים עלי."

נסים, כמובן, מדבר על קבלת-הדין, אומר את
הצפוי. "ידעתי שאם לא אקבל עלי את התפקיד, יש
סיכוי סביר שנלך לבחירות, ולכן לא יכולתי לתת
יד". בכלל, הוא מרבה לומר דברים צפויים. נראה
שאפשר לכתוב ראיין עמו בלי לדבר אתו כלל. לא
צריך להיות שר אוצר כדי להצדיק: גורל הצינות
במשק תלוי גם בגורם השכר.
חושיו הנפלאים ללכת חמיד בדרך הנכונה,
החיוניות, המעוררת התפעלות במהירות בה הוא מוצא
את הצפון, אותם חושים שסייעו לו כל כך להתקדם
בפוליטיקה - הם שעמרו לו גם במשרד האוצר. גם
לכאן, כמו לכל מקום שאליו הלך, הוא לא הביא אתו
כריזמה, כשר מנהיגות, יכולת-ביטוי, ברק, מה שהוא
כן הביא אתו למסדרונות האפורים של המשרד
שאורחיו דולקים לילות שלמים, זה הריצות עד בלי
קץ, עצב-כדור, סבלנות כמעט לא-אנושית ויכולת
ללמוד כל נושא עד תומו. כושר התקשבה שלו מעורר
התפעלות. הפקידות הבכירה של המשרד שרגילה
לבלות את חיייה בריזנים ללא קץ, במשאיות-מזמנים
שמתישים כל כראונם, עוד לא ראתה תופעה כזו.
במשך שעות יכול השר הממונה עליהם לשבת בריזנים
גורליים ולא להציא הנה. רק להקשיב. כל חסן
להקשיב. מאות מספרים נורקים לחלל החדר. סביב
השולחן הארוך מתחילים המשתתפים לנע נכנס.
על פניו הבעה קפואה, מצוח מכוח והוא אינו מסי
את עיניו מן הדובר ולו לרגע. כזה כוח. בהתמדה,
בשקט הנפשי, בנרצות.

הודעתי לראשיהמשלה
שברגע שיבקשו - אתן את
המשרד ואחזור ברצון
לביצועה למשרד המשפטים

וכל אלה שעוברים איתו צמוד טוענים שה מה
שהמשרד זקוק לו היום. משה נסים הוא לא איש
קנטרונות. אין כמעט חילוקי-דעות באשר לדרך
שבה הוא מבצע את תפקידו כסדר גומר. לא יותר,
אבל גם לא מוח. משה מקבל להגדרת אדם כ-מדי
טוב, אין תלונות כלפיו. אין גם התלהבות יותר מדי
גדולה. זה אינו שר אוצר עם חוץ, עם תובניות
גרנדיוזיות, עם תקפה לשינוי. אבל הוא כסדר. כסדר
גמור. יש לו היום פקידות מצויינת, הוא נותן לה
לעבוד יפה ובשקט, נותן לה ידיו מלא. קשה להצביע
על בעיות מיוחדות. כך שר בממשלה.

כל אדם נוסף שמדברים אתו תומך ומחזק את
דברי קודמו. אומן אחד מראשי משרד האוצר, שבט
חבריו אינו מוכן להשקף. כנראה שהקדוש ברוך הוא
ככל זאת רואה לעם ישראל. כאשר היה צריך לעשות
מהפכת, לשבור את כל הכלים, היה צריך אדם כמו
מודעי. קאפריני, מנתן מנגרית מבלי לחשוב פעמיים.
בוטה מאוד, לפעמים עד כדי הולגאריה. מודעי הוא
שובר כלים מהמדרגה הראשונה, קיצוני מאוד, הולך
עם הדברים עד הסוף. אבל בבדי לשמוע על ההתחבה
צריך שר אוצר כמו נסים. מודעי לא היה סבלני
לשבור על הישגיו התוכנית הכלכלית כמו נסים. האמר
לשכוח שנסים משמש כשר אוצר כמעט מנצח האמן
של הפעלת התוכנית הכלכלית. לשמוע על ההתחבה
מפי שאנחנו יודעים מההסותרות, קשה הרבה יותר
(המשך בעמוד 17)

הוא האצט משה נסים. מי אמר
שאחריהם גם לסיפור
במחשבותיו הם להיות אדם
תכונתו המוכר את הבריונות

מלך מלך

[illegible][illegible]

היה נכחיה לסקסו שכיול להחיות את המדינה בגורו,

מדינת ישראל

החזיר לכל מי ששכח, שנסים את בראש וראשונה פוליטיקאי ממוחל את מה שהוא כבר שכח – רבים טרם למדו. כאשר מורסם ורח בייסק, והלוי נסים מבעט עמלן להתייצן עי איל, שפרון בינוני היה הבגיו האב. מראשי הליכוד היתה ההתניה ברורה וחסר-פשרות: לחסום את מועמד המערך, עיי אמואר, ככל דרך אפשרית. נסים הוא חייל ממושגם, צריך לחסום, הוא חוסם. ימים מספר היה קטון בנימין לנהגותיו של שלי הליכוד למעמד שלו. אחרי הכל, ברנו הוא יונת שבינוני, מזהה עם 'שילום שכר', למת צריך לתת לו עזרת-ידים כואתם. אני רוצה איש מקצוע, אמר להם נסים, רעיותי המדיניות אינן מעניינות אותי, כי הן לא מבטאות בליכודי בתפקיד של צייר. אחרי שכשבו היה הזה הוא ממסר. הליכוד חמד במעמדם של שר האוצר.

מדינת ישראל

החזיר לכל מי ששכח, שנסים את בראש וראשונה פוליטיקאי ממוחל את מה שהוא כבר שכח – רבים טרם למדו. כאשר מורסם ורח בייסק, והלוי נסים מבעט עמלן להתייצן עי איל, שפרון בינוני היה הבגיו האב. מראשי הליכוד היתה ההתניה ברורה וחסר-פשרות: לחסום את מועמד המערך, עיי אמואר, ככל דרך אפשרית. נסים הוא חייל ממושגם, צריך לחסום, הוא חוסם. ימים מספר היה קטון בנימין לנהגותיו של שלי הליכוד למעמד שלו. אחרי הכל, ברנו הוא יונת שבינוני, מזהה עם 'שילום שכר', למת צריך לתת לו עזרת-ידים כואתם. אני רוצה איש מקצוע, אמר להם נסים, רעיותי המדיניות אינן מעניינות אותי, כי הן לא מבטאות בליכודי בתפקיד של צייר. אחרי שכשבו היה הזה הוא ממסר. הליכוד חמד במעמדם של שר האוצר.

17. סלולר

A high-contrast, black and white photograph of a man in a suit and tie, smiling and gesturing with his hands. He is holding a small, framed picture of a crowd scene. The image is heavily stylized with high contrast and grain. In the top left corner, there is handwritten text in Hebrew: 'ע' י"ד' / 11/9'. The man is wearing a dark suit, a white shirt, and a dark tie. He is holding a small, framed picture of a crowd scene, which appears to be a historical or political image. The background is dark and indistinct.

ש' לנו כח קניה, ואנחנו יודעים
ליצד ליהנות ממנו.

278,000
לקוחות מכובדים
לפנינו

מפני דמי גיל חובה שיועץ צימים הקרובים לבית העסק שלך וסיועל

למכור מוקדם על יתרונות הפרסום במגזין חדש ומיוחד זה.

דרכון וכל הטבות

החנות ממוקמת במרכז העיר ירושלים

ה' תשנ"ו

דרכון וכל הטבות

החנות ממוקמת במרכז העיר ירושלים

ה' תשנ"ו

פיגיל הזהב
הנחות והטבות לבני 60 פלוס

278,000 אינדיאנים
 כוללים כולל מנהל של משטח סקטור.
 מידע זה היה חיוני וחדש יומי של חזה -
 מידע חשובות לבני שיש מלך. מדרג
 מלך, לבד שישו ברעור וכלוסטית נל
 כלל בשראלי, גם מדרג השם ושירותי ממו
 ומכרם את סוגי החנות ושיעורן כללות.
 מדרג זה יפוע
 חנויות מלך
 ומסדות
 המוניטין מלח
 את עסקים בקר
 אכילסית גל חזה.

לא מהוטרנים. לא מתפתה לאשלות

חיים רחוקים, חיים רחוקים
התגבש המיתוס [בו] יקבע גורל
כשר אנו – טוב או רע.
היה זה יסודו של המיתוס
בפרו, בין החיבה, הליברליזם
המערבי, שיתוף, פחיתות
של מים, לא המבול של עוד
חורף קשה, כאשר יש מדינה
ולכן מוקדם יותר חתמו את
הסמל הזה באזור
הצ'כוסלובקיה.
חזונו את המערכת
המבול, ונדמתי – היא
כשעצמה חסר דולר

דין אמרתי, משימה קשה
שום כשר אנו וזה המיתוס
יקבע גורל, חתמו חתמו
חזונו – טוב או רע.
היה זה יסודו של המיתוס
בפרו, בין החיבה, הליברליזם
המערבי, שיתוף, פחיתות
של מים, לא המבול של עוד
חורף קשה, כאשר יש מדינה
ולכן מוקדם יותר חתמו את
הסמל הזה באזור
הצ'כוסלובקיה.
חזונו את המערכת
המבול, ונדמתי – היא
כשעצמה חסר דולר

[illegible]

100

מנחם תלמי

התור של מי עכשיו?

התסיגריות, ההוא ממשרד המים, ההוא מהברכות של הנוצרים וכל האחרים. פתחו את הרשת, והציפורים בנסים. כל מכה זה מינו, תמיד אותו יושבים מה ושוברים תרא על הממשלה. פעם אחת, שמיעה להם איזה מלה טובה, אנתנו שותקים.

אז מי שלא יודע, בן־ספרא עובד משהו במסים. לא יודעים בדיוק עובד מינו, הבנאדם אף פעם לא ידבר מלה על העבודה שלו. אני הבנאדם עובד במס הכנסה, הבנאדם עובד בכלכלית של הממשלה. משהו פתאום מס הכנסה, הבנאדם עובד במס הכנסה. גרשון מהחנות־מזנון אומר, הוא חוקר מיוחד, ומישהו אומר איפה חוקר, בסך הכל עובד בארכיון. משחק קקה בתיקים. ומישהו אומר אומר מה פתאום ארכיון, הבנאדם עובד על תפישות. איזה תפישות, שואלים אותו, והוא אומר, תפישות של מס הכנסה. תפישות של מס ערך מוסף, תפישות של מס, תפישות של היטל בטחון ומס קניית ומס מעסיקים ומס אבטל. יש משרד ממשלתי של תפישות, לא יודע אם זה משרד או מס הכנסה ובמשרד הזה החבר שלנו עובד.

ט. עשרה רגעים אחרי שתיים וחצי נפתחת הדלת ונכנסים רוח וגשם, ותיכף אחרי הרדת והגשם נכנס בן־ספרא עם מעיל גדול רטוב, עם כובע צמר על הראש וצעיף על הצוואר ומשהו לכסות את האוזניים ובהם כפפות. ואחר כך, כשהוא יושב והמכשירים עלולת קצה למעלה, רואים שיש לו תחתונים ארוכים מה שנכנסים לתוך הגרביים תגידו מה שתגידו, הבנאדם הרווקים יודעים איך לשמור על הבריאות שלהם. אבל עוד לפני שהוא יושב מוריד בן־ספרא את הצעיף ואת הכיסוי של האוזניים ואת המעיל חרטום, ואז הוא רואה שעל השולחן

ואללה, איזה בלאגן עשו הגשמים. איך נפל עלינו אלה במכה אחת. עד שהתחילו הגשמים היית חולך ברחוב, מרגיש שבא לך הצמאון, היית מסתובב לרחוב וולפסון, נכנס ישר לבירה של פלטיאל. שתי הדלתות היו פתוחות תמיד. עכשיו, בגלל הגשם שבא ביחד עם אחל־מניוקי של ווחות, סגורות הדלתות כמו בתולה ביום כיפור. צריך לרוחף חזק בשביל לפתוח. וכמו שנכנסים הרוח והגשם ופלטיאל סוגר תיכף ומיד את שתי הדלתות, מתחיל בן־ספרא להגיד: סטס־אחתותם! שיפתחו לפחות דלת אחת. מה יש לך, בן־ספרא, שואל אותו הרסני הזה, מה שמו, לייב. משגע אותי הריח של הבצל השורף שעושים במטבח בשביל התפוח־אדמה. אומר בן־ספרא. בחיך, אומר לו הרסני הזה, מה שמו, לייב. בחיך, בן־ספרא, אני מדבר איתך מנסיון אישי, מסירחון עוד אף אחד לא מת. מקור קפאון כבר מיליונים. אז תעזוב אותו מלפתוח את הדלת. תראה איזה גשם, איזה רוח, יובס־פומאט, כמעט כמו אצלנו ברוסיה.

מתחילים הגשמים, נעלמים האחים חליוה, העראק הולך אצל פלטיאל יותר חלש. כל הקיץ אומרים האחים חליוה שיבוא כבר החורף, מפני שכל פעם שיוור קצת גשם במדינה הזאת הרמזורים הולכים לישון, המכוניות מתחילות לעשות מעשים מגונים, דופקות אחת את השנייה, על פי רוב מאווררות. ואם הרמזורים במקרה עובדים, אז יש, ברוך השם, התחלפות על כביש רטוב שנוהה חלק. ואם הכביש לא מספיק חלק, אז תמיד יהיו פראירים שנכנסים למים ובשביל לצאת הם כבר צריכים לקרוא לאיטו־גיר של האחים חליוה. מהבוקר האחים חליוה גוררים מכונות שנדפקו, שהתחלקו, שנכנסו במים. והקופה, ילען חוששה, הקופה דופקת את הבחטות־עם נשיקה בעין. אז בימים האלה לא באים האחים חליוה לבירה של פלטיאל. אבל כל האחרים – כן גשם, לא גשם – באים.

אז כמו שהירח בחוץ דופקת על הגשם וכמו שבן־ספרא צועק יאללה פתחו לפחות דלת אחת לפני שהבנאדם נחנק מהסרחון של הבצל השורף. וכמו שעניו־אלי מהתיקון־גנות חותך חתיכות מזהלם הלבן הסדיר בשביל לזרוק בתוך המרק־שעועית, וכמו שגרשון מהחנות מנורות מריח בעיניים סגורות את הראיות־במין ואומר בחיך, כמו הריח של הגן־עדן, בדיוק אז אומר ינקול: עוד מעט שתיים וחצי, גרשון פותח את העיניים שלו ושואל מה איבדת לך שעוד מעט שתיים וחצי, יש לך מגישה עם ראש הממשלה או מהו לא, אומר ינקול, אחרי שתיים וחצי מגיע החבר שלנו בן־ספרא.

ז. ה נכון. כל יום, איזה עשרה רגעים אחרי שתיים וחצי, מגיע לפה בן־ספרא. אף פעם לא יגיע קודם, אפילו שהוא מקיד ממשלתי. את חיים שמבורה מהמסחר והתעשייה אדם יכולים למנוש מה למעמים אפילו בעשר וחצי בבוקר. ובצנשטיין מהדואר אין לו בעיות בכלל. תגיד לו: לבוא לפה אפילו בתשע, יבוא בתשע. הדואר עובד אצלו, לא הוא אצל הדואר. אבל בן־ספרא זה דבר אחר. בחיים שלו לא תראו אותו לפני עשרה רגעים אחרי שתיים וחצי. מלבד יום ששי, שגומרים במשרדים של הממשלה לעבוד יותר מוקדם. טייב, אומרים ליוקול, מה העניין עם בן־ספרא?

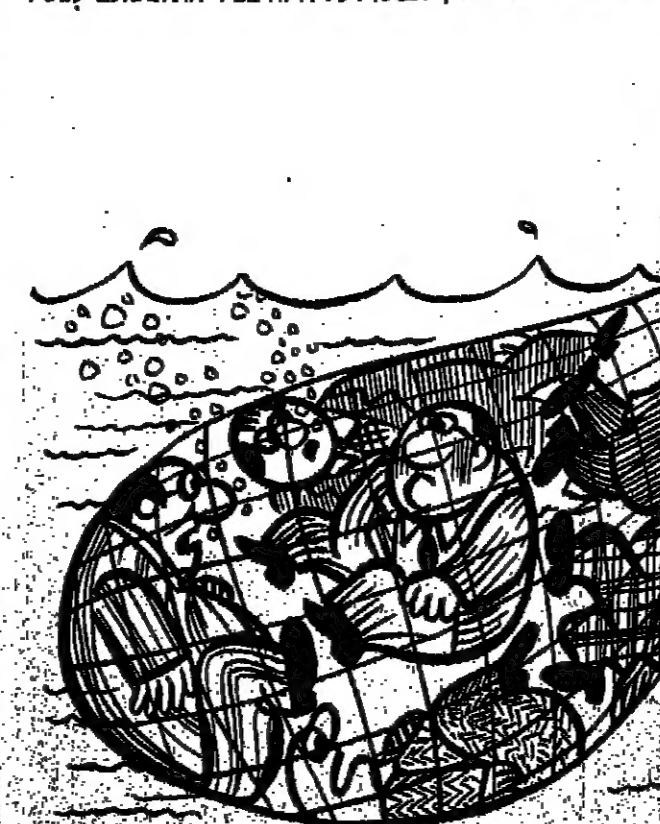
אין עניין, אומר ינקול, רק שחשבת, ככה, אולי אנתנו עושים לו איזה מברוק קטן. יש איזה שמחה משפחתית אצלנו שואלים. רוקק, הבנאדם, אומר ינקול, איפה יש שמחות משפחתיות אצל רוקקים? אז קיבל קידום בעבודתו שואלים. וואללה שמחה, וואללה דגה, אומר ינקול, רק־מה שאני חושב שבתור אחרים טובים של המדינה אנתנו צריכים להגיד לו איזה מלה טובה. ולשים על די־המלה איזה בקבוק וודקה, או משוח קוח, ראיתם איזה תפישות היו להם בזמן האחרון? איזה תפישות שואלים. בחייכם! אומר ינקול, ההוא מהבית־חורשת, ההוא מהקבלנות, ההוא

המנעי שמו מפה. ועל המפה שמו שני בקבוקים וודקה וצלחת עם מינוטל אחד מלא פלאצלק חמים וגם כן צלחת עם גריוואלאך ועוד צלחת עם פרוטות של גיפקלקט. יאללה, בן־ספרא, בוא תשב, אומרים לו.

אז שמה יש היום הוא שואל. עושים מברוק לכבוד הממשלה, אומר לו עניו־אלי מהתיקון־גנות. מה קרה עם הממשלה? הוא שואל. בחיך, אומרים לו, מה אתה עושה את עצמך, הולך לכם קלף משוגע מן האחרון, כל מכה בינו. אז חשבנו שמגיע לך איזה מברוק קטן. מה פתאום לך, שואל בן־ספרא. תיכף תשמע, אומרים לו. ואז ממשטיין מהפלאסטיקה־כצנשטיין־ובניו נתן עם הדי שלוש כאפות על השולחן, ואומר: בבקשה שקט. עכשיו אנתנו מרימים כוס לכבוד חכם שלנו בן־ספרא ולכבוד כל החברים שלו שעובדים ביחד אתו, אצל אנתנו בכלל לא מכירים אותם. אנתנו שותים לחיים לתפארת מדינת ישראל ולכבוד תפישות האחרונות שעשו בן־ספרא והחברים, נחמד ממשלתי והסביבה. התחילו מהבוקרים, הלכו דרך הקבלנות, פגע עד משרד המים. אז נשחה לכבוד החבר שלנו בן־ספרא.

נ. ולם מרימים את הכוסות שלהם ושותים, ורק בן־ספרא לא שותה. מה קרה לך, מהו שואלים אותו. אני לא יודע מה אנת רוצים מהחיים שלי, הוא אומר. בחיך, בן־ספרא, אומרים לו, תעזוב אותו מהאואטות, אף אחד לא מדבר מלה, אבל כולנו יודעים. עליכם על הקבלן הגדול, על הקבלן הגדול, על התעשיין ועל הנוצרי החשוב. ואם שכחתו משהו אז תבינו לי. ובזמן שאנתנו יושבים ומדברים אנתם בטח עולים על דם עשיר־שלושה מניאקים שעבדו על המדינה שלנו בעיניים. אז אם יש תבינה הם יודעים גם פעם אחת להגיד איזה מלה טובה. ולהגיד מה טובה בלי איזה כוסית וודקה וחתיכה דג מלוח זה כמו לא להגיד כלום. יאללה, סחה, תשתה ושתהיה לנו בריא.

אז מה אני שוין לכל זה? מנסה בן־ספרא לתחלק מהעניין. מין, אומר לו כצנשטיין מהפלאסטיקה־כצנשטיין־ובניו, אנתנו לא שותים קטנים שעשו אותם בבקבוקים של תל־השומר. אתה חושב שפאטו לא יודעים איפה אתה עובד, מה אתה עושה? אולי לא יודעים בדיוק אבל יודעים בערך. וזה מספיק, אז אל תסתכל עלינו כמו אחד על אחד.

ואולי עוד הלילה אנתם שמים אותו על השימור החם שלכם. יאללה, מספיק ברברנו, עכשיו נרים את הכוסות לשמות. מרימים ושותים. ובן־ספרא, מה יש לך ברירה מרים ושותה גם כן. והבריות מתערבבות בודקה ועניו־אלי מהתיקון־גנות אומר לפלטיאל, יאללה בעל־חבית, תשים לנו גם איזה בקבוק קוויאק טוב, על החשבון שלי. ובן־ספרא אומר ותביא גם כן בקבוק עראק על החשבון שלי. וטוב שמלבד בקבוקים יש על השולחן גם הרינג וגם גריוואלאך וכמה מלפפונים חמוצים מהצננת של החלון. אם לא היו אלה, היו

בחיך, בן־ספרא, כולנו יודעים. עליכם על הקבלן הגדול, על הפקיד הגדול, על התעשיין ועל הנוצרי החשוב, ועכשיו אנתם במח עולים על עוד שניים־שלושה מניאקים שעבדו על המדינה שלנו בעיניים.

כולם אחרי חמישה רגעים נופלים מסטולים מתחת לשולחן, ועל כל שלושה בקבוקים שמזמינים לשולחן פלטיאל מביא אחד. על חשבון הבית. הקרינג והפלאצלק חופשי, לא דושמים. בן־ספרא צועק יאללה אולי תפתחו קצת את הדלת, שייצא הסרחון של הבצל השורף, אבל מי שומע אותו. וגם את בן־ספרא, שכל הזמן אומר. אני לא יודע מה אנת רוצים ממני, אני בסך הכל עובד מדינה צנוע, דגה י"ג בסך הכל, אף אחד לא שומע, והוא כל כך מבולבל מהעניין הזה שהוא מתחיל לשתות פעם וודקה ופעם בירה ופעם קוויאק. והעניינים שלו, שתמיד עצובות, כמו עניינים של פקיד ממשלתי רווק דגה י"ג, מתחילות לצווק כמו עניינים של מוחל כללי שבכלל לא יודע שאלה מהחוקירות הולכים לשפר אותו על הם.

מ. מה לפה עניו־אלי מהתיקון־גנות מחבק את בן־ספרא ואומר לו, עכשיו, שאנתו רק בין חברים והכל נשאר סגור בינוני, אולי אתה גותן את הקטע שלך, מספר לנו איך אתם תומכים אותם, ככה, אחד אחרי השני, איך כל חוט שאנת זורקים במים יוצא לכם דג כזה שמן. ובן־ספרא, שהאף שלו כבר אדום והלשון קצת נפוחה, קצת יוצאת־התוצה, אבל מבינים כל מלה שהוא אומר, צוחק ואומר: איך אנתנו דושפים אותם? פשוט מאד. הרבה יותר פשוט משאתם חושבים.

איך פשוטם שואלים אותו. אנתנו עובדים עם ספר טלפונים, הוא אומר. זה מדינה, אומר בן־ספרא. תאמינו לי, עם ספר טלפונים, מתעקש בן־ספרא.

איך עם ספר טלפונים שואלים אותו. אז זה ככה, הוא אומר, יושבים מסביב לשולחן. מותחים את הספר־טלפונים. אחד סוגר את העיניים שלו, שם את האצבע שלו על השמות, מתחיל לחזיון אותם. אחד אחר יושב עם עיניים סגורות. ביגע שהוא אומר "עצור", תהוא עם האצבע עוצר. השם שהוא עוצר עליו זה הבנאדם שיעצרו אותו מחר, בעוד שבע.

ואם הבנאדם מה שעוצרים אותו הוא במקרה בסדר, מה עושים וואללה, הצחקת אותי, אומר בן־ספרא. למח הצחקתו, שואלים אותו.

במדינה עם מיסים משוגעים כאלה, מחיך בן־ספרא, במדינה עם חוקים ותקנות מפה ועד תודעה חדשה, עם פקידים שמטרתם את הבנאדם מהיגע שהוא מתעורר. עד הרגע שהוא הולך לישון, במדינה כזאת לא יכול להיות אחד. שיהיה לגמרי בסדר. אין דבר כזה, ואפילו אם דומה לו שהוא בסדר. תאמינו לי – לא בעייה למצוא עליו משוח שהוא בכלל לא יודע עליו. זהו זה, חברים, לחצונו עלי, סיפרתו לכם. ותנה אתם יושבים מה עכשיו, מבסוטים מהשתיה והמאכל. בחוץ קר וגשם ופה הם ועל־כפיאל, אבל יכול שבדיוק עכשיו, בזמן שאנת מתמנים מה, חתם יושבים שם עם הקסטר־טלפונים והאצבע הולכת על חשמלת. ובמקרה, באמת במקרה, נעצרת האצבע דווקא על השם שלכם. וככה, אולי מחר, אולי בעוד שבוע, והעניין יפול הראש שלכם כמו פצצה. וואללה, מה יש לכם אתם מה אנת שותקים מה קיבלתם מתאם מרגץ של חשע־אבנו, שאלחם – אמרתו לכם.

הבינלאומי - כשעושים חשבון נוסף.

פתח חשבון גם בבינלאומי
אתר חתונה מחשבון ע"ש משופר
בע"ש משופר אתר מקבל אשראי של 1,500 ש"ח
ואינך משלם דמי גידול חשבון חרין ממשכית שקים
וכשהבנקים סגורים הבינלאומי פתוח
הבינלאומי פתוח כל יום עד שתיים אחה הצהריים
ובימי שני ורביעי עד 7:00 בערב, (7.12.86)
שעות פתיחה אלו מאפשרות לך לסדר את ענייניך הכספיים
גם בשעות שהבנקים האחרים סגורים

פתח חשבון גם בבינלאומי

הבנק הבינלאומי הראשון

מעשה נסים

(המשך מעמוד 17)
ישיבות הממשלה להיות משעממות. לפחות אלה שדנו
בנושאים כלכליים. את מרבית הנושאים הוא סוגר
קורא לכן עם הנוגעים בדבר, כדור-כדור במשדרו,
בפגישות מועטות-משתתפים שבהן מרביתם גם על
מוניטין, ודרכים מסוימות מהמישור והתלמוד,
מתבררים קצת על ענייני-דימוא. אחרי-כך מקשיב נסים
לתביעות הצד שכנגד, מבטית לשקול את הדברים
ולחזור בהקדם עם תשובה. רציני, מכובד, מפרק
מתחם. והוא עומד בהבטחתו, חוזר אל בני-שיתו,
וזרק להם איזה עצם, כהגדרת אורי הפקידים באוצר,
וכלם מכבדים. האמת היא שהוא נותן הרבה פחות
ממה שמדעי נתן, אומרים באוצר. "הוא רק עושה את
זה כך שהצד השני מרגיש כאילו הוא קיבל הרבה".
והעיקר, הכל בשקט, הרוח מעינם הפקידה של
הכתבים הכלכליים במאי ההדלפות.

העלמות לעתונות הן הנקודה הרגישה אצל נסים
לעצמי יש הנחות ברוחות לרוח כמעט שפוחות, לערץ
רק כמה שמורכבים, וכשם אופן לא להלילי. באוצר
מספרים שנושא ההדלפות הוא הדבר היחיד שגורם
לנסים לאבד את שלוותו ולוותרים את קולו. כשרם
נרמה לו שמישהו מהמשרד הלילי רבנים, הוא מאדים
מכעס ונזוף בכל מי שיקרה בדרכו. איזה שינוי זה
לשעמם מה שהיו רגילים לו קודם במשרד, כאשר כל
דבר הכי קטן היה מיד מעבר בגדול לתקשורת.
עין, וכל החטף ביותר, ביומן העבודה של שר
האוצר מגלה עיסוק אחד דו-ינגסי משאומתן. ימי

של נסים וגם ערכו ולילתיו עובדים עליו בניוהל
משאומתן. פעם זה עם האחרות, פעם עם התקלאים או
עם נציגי משרדים וקיצוצים, עם שרים על קיצוצ
תקציבי משרדיהם או עם תעשיינים המבקשים לערר
את הייצוא. ועוד, ורבים מספור. אחד נגמר,
מתחיל השני. רובם ארוכים, מייגעים, מכריעים. צריך
להיות עדינים כל הזמן, לא לאבד שליטה, לדעת עד
היכן ניתן ללכת לקראת, איפה לסרב בחוק. מלת
המפתח היא נמים כלפי הצי השני, רצינות האווירה
הנכונה לומר - לא

לא במאמץ אקסטרמלי או רגע שמתמללים שהידין
המיומנות הוא כבר יתאחד
משו נסים. את הסבלנות והכוח לוקחים מתחבנה
שכל אחד שיושב איתנו לדיון, מייצג ציבור שלם
וגדול, או נושא רציני אחרות, חקלאים, תעשיינים,
קופות-חולים, תתי-ממשלה, מוכרים לרוח מאד
קשורים, להבין את חשיבות העניין, התשובה מכל -
צריך לכבד כל אדם, ואי-אפשר לכבד אם מפגינים
קריזמות. נכון שלפעמים זה קשה, אבל ישנם רמזים
תרבותיים שאפשר להשתמש בהם אם רוצים להעביר
משהו לצי השני. רמזים הללו הם יותר משעשועים,
לפעמים מאשר צורות לא-תרבותיות של התנהגות.
חמיר צריכה להיות תרבות. בכל דבר שעשיתי, אף זה
מתייחס עם היותי פוליטיקאי לדעתי אין מתירה בין
הדברים. מי אמר שאי-אפשר גם לעסוק בפוליטיקה
וגם להיות אדם תרבותי המכבד את הבריות?

עריין חקיר האמיתי עוד לפניו המאבק הצנחי
על קיצוצ הוצאות הממשלה. הצלחתו בקרב הזה
חלוצית ביכולת התמרון שהיה לו בין שמעון
מרט ליצחק שמיר. בין המערך לליכוד, את פרט
יצטרך לשכנע שיעזור לו בקיצוצ תקציבי
המשרדים השונים למעמד. משמיר יצטרך אתו
סיוע לגבי משרדי הליכוד. נסים אופטימי, אומרים
מקורביו. סבר שאין הר-אפשר לעקר אותו בקסם
הסבלנות. עוד פגישה, עוד שיועץ, עוד לחיצה קטנה
הכח אפסר לוכד, נסים, ועל זה אפשר לסמוך, יגיע
מוכן לכל פגישה. פשוט אין פגישה שהוא מגיע אליה
לא מוכן. הוא ילמד את החומר היטב, יתייעץ עם
מומחי המשרד, יקבע לעצמו מלכתחילה דרכי-שעולה
הוא ידע לאן הוא רוצה להגיע, על מה הוא מוכן
לותר. הצד שכנגד יהיה בטוח שהוא המוביל את
המשאומתן. קובע את אופי. מודעים הוא גם ישמע
משפטים שיוכלו אותו לחשוב ששר האוצר לא ברוק
שמע את שהוא אמר, והו יחיד תקוות לסיים מצלח
עד יותר מזה שיעיר.

בן 23 - ח"כ ללא תקדים

משה נסים, אחד משבעת ילדיו של הרב
הראשי הספרדי, יצחק דהמסי נסים, הגיע
לכנסת (הרביעית) בגיל 23. אירוע ללא תקדים
בפוליטיקה הישראלית. מלגות-התא - הענינים
הכלכליים. היות שבו גדל הוא ביתו של סוחרים.
אביו היה סוחר בדים עשיר, עד שהתחנך ביד
הראשי. בגיל 17 החל נסים לעבוד משפטים
באולגורטיה. ביושלים, במקביל ללימודיו
בשיבה. את חקירותיו לבוא לכנסת קיבל
כשעוד שרת כנציב בקצין משפטים. בכנסת
החמישית היה בחוק, החל לבסס עצמו
כמנהיג צעמא.
ב-69, למי החזירות לכנסת חשביניות.
שבו חבריו במפלגה הליברלית ואריה דולצין
בראשם וקראו לו חזרה אל חוגו. נסים סרב
בתחילה. חשבו שרק עכשיו פתח משור
עצמאי, ושניהו רוצה לבסס קצת את הכינות.
אבל חבריו ובעליהו לו, "שניהם מעניין", והוא
עזב חבל, וחזר. עד 74, כאשר נבחר כשר
לכריזמק בממשלה בנית, שמו נשכח על משרדו.
העצמאי, ויסר מדי נעים להקדיש לו קצת זמן.
השוכח, לשר עזב את העסקים המרטיים.
ב-80, אחרי שלמואל חמיר פרש ממשרד
המשפטים, קיבל נסים לידיו את החוק והחוק
בן צור שנתן כשר אוצר.
ב-83 נישא לרחמי קורן, בתו של ח"כ
מאיר יצחק קורן. ששיתוף את אורה חיה
החליטו בלי ללכת אחד בעלה. לרותי זמיר
תמישור ולדוואל אלקי: בנות זן. חנה, הגדולה,
בן 18, נמצאה ברגע בשירות-לאומי באקום
שירות. כנאי. חנה הצעירה בת שלוש, וזם
אחר, כאשר ראתה את אחותה מהאוויר.
ב"מוקד", קפצת משפחתו. נסים, לט. יש אבא
לומה לזר. אבל הוא לא בבית. ונסים מחזיק
עם ילדיו בקצת בשבתות, הדרוש הוא רואה
מעט מאחר את הכלל על עניינים עזר בשנות
לחל. מאחרות מלגותיה אלה אומה. למעשה
מבית. אם מהאפשר. באמצעות אחרת
עצמות. למעשה "לומה" מוכר קצתן. שירות
העניינות ופוליטיקה, חרות פחות ית.

הנהלת המוסד

למה מ' תהום יורדים לפמ'יון?

מה היית אומר על אדם המבוכה הן תועמות
בזמן שהוא קורב לפשיטת ירגל
ממש כך נהגה ישראל באוצרות המים שלה.
מיליוני מטרים מעוקבים של מים וורמים בכל
שנה לים. כמיות גדולות נוספות אינן נשאבות
ממעמקים והכל מפני שלא נעשה מה שדרוש
כדי להפסיק את המים האלה ולנצלם.

עד מתי עוד שיאיים מחסור על מיהשתיה
בברז שקר?

אל תתן לחוקלאות למותר!

החקלאים בישראל

פתרון לנזלת מתחת לאף

רינומטרם

רינומטרם - מצר של מפעל רינומטרם מצר סרני לטיפול
ממלאת אצות הנפיות.
רינומטרם - פרי פיתוח של פרופ' לנגב במכון פסטר
בפריס ומכון ויצמן למדע ברחובות.
רינומטרם - פועל על עקרון של החזרת איד חם ולח
לנזל השתנה.
רינומטרם - על בסיס טבעי לחלוטין - ללא השפעות
קוסמולוגיות ומרעם תרופתיים.
רינומטרם - ניתן לרכישה בבתי המרקחות ברחבי
המדינה.
סוכן: ד"ר לוחם את המכשיר במשרדי חברת
סדק-נת. השירות את המכשיר במסגרת הסדר מיוחד.
לשירות גם המפעלות להחזיר את המכשיר וטן
שירות מיוחד לביטוח ולקבל בחזרה 90% מחמור
אלו.

ד"ר ג. דוד ביאליק 137, רמת-גן (ליד גשר והמלכה).
שעות קבלת פנים: 03-7614988. 03-7614988.

רינומטרם - מרחב נשימה

עש אחרי המלחמה

"אוזנטי מופולו", סיפורם של חיילים מצרים שנשכחו בסיני אחרי מלחמת ששת הימים. סרט ישראלי חורש, מצחיק ואבסורדי, שצולם בתקציב עני וקטן פרס ראשון בפסטיבול סגור לוקרנו. רפי בוקאי, התסריטאי והבמאי, שומר עצמו סגור ועקשן, עם סירוב לשחק לפי הכללים המקובלים של יחסי ציבור. הוא היה בן תשע כשפרצה המלחמה, ולא רצה לעשות סרט על הטובים והרעים. לא פירגנו לו, אבל הוא עשה זאת.

שתי אצבעות ליסוראי

מאת עירית שמגר

פי סקאי, במאי סרטים צעיר, גיבור מסמך. עשה סרט אחר, עני וקטן, וקטן פרס ראשון - "ליסוראי והחב" - בפסטיבול לוקרנו. המתחמים שלו היו עשירים יותר עם סכומים גבוהים. הוא נזכר להרבה חיבוקים מן הביקורת, יש לו הרבה ציפיות מהקהל. מתוך סיפור הצלחת בוקאי הוא סטודנט סרטים ביוטרה: שומר עצמו סגור ועקשן. הוא יכול להפוך מצחיק מאד וכינין, אך את כל זה ישאיר לשעתי הפרטיות ולא להתבזבז בעיתון. מתחילים לקרוא ביוטרה ודוידים אישיים, ולא זכר לקרא את מה על ענף יש גבול למחיר שהוא מוכן לשלם. לא קשה לבחור את רצונו, לא לחשוף רבדים שלא שייכים בשום אופן לעבודתו. הוא לא איש ציבור לא תל עליו הכלל של זכות הציבור לדעת.

בוקאי גם לא יאמר משפט כמו: כל מה שהיה לי להגיד, אמרתי בסרט, כי הוא גמנע מכל פחדים מתייפופ, אך מה שתשוב לו עכשיו זה רק דבר אחד: הסרט, ושבע ימים לפני ש"אוזנטי" טיפולר יצא אל המסכים, למיבתן הקטל, זו באמת שאלה גדולה ומפחידה מאד.

"אוזנטי מופולו", סרט ישראלי חדש. קטן של סרט ישראלי. מצחיק ואבסורדי, אירוני, מוראליסטי ולגמרי אמין. ישראלי להוטין אך קרוב לטאש, לצפלין ולחייל האמין שוויק' סעולם לא נעשה בארץ סרט מלחמה כזה. ליתר דיוק, סרט על "שש" אחרי המלחמה.

מלחמת ששת הימים נסתיימה בניצחון מפואר. בחיבי מרכי סיני הלוות נדרים שני חיילים מצריים. אבירים ורוזנים מן הבית הם מנסים להגיע לתעלת סואץ, לחזור הביתה. כוחותינו המנצחים, הצודקים האצילי הנפש אינם מפריעים להם. לא רוצים לקחת מאות אלפי שבוים. מה יעשו בזמן הצמר המתור עם סדרת מיפשים על גבול האבסורד. מחפשים מים אך מוצאים רק ויסקי. אחד מהם, שחק

כמה בחייו האחרונים, מציל את חייו שלו ושל חברו בדיקלום נאומי היטורי של שילוק מתוך "הסוחר מתנצח", באנשים של חיילים ישראליים. קטע מרדכי לתעלת סואץ הם עושים בגיפס ארם נמש, לצלילי המנגן צדל הבוקעים מהדיו. גיבורי הסרט מרדכי כל אחד בשפתו, ערביה, עברית ואנגלית.

הבמאי בוקאי היה בכוחו ד' כשפרצה האימפריה הישראלית מערבה, צמחה וקרמה. את סירטו עשה שמונה עשרה שנים אחרייכו. סיפור על שני חיילים מצריים ופטרוול ישראלי הפגוש אותם. מסע אל התעלה. סרט ראשון אחרי סיום הלימודים בחוג לקולנוע, וכבר הוא קוטף פרס ראשון בפסטיבול בינלאומי יוקרתי. האם גם בארץ יבינו את הראש שלח?

התמונה הראשונה של היתה שני אנשים בואקום. מרחבים פתוחים, מדיבר. באישוהו שלב הם נחשבו לחיילים ואחרייכו לחיילים מצריים. בשום אופן לא רציתי לעשות עוד סרט בחדר סגור, חושך, נשם נאפם. ובשום אופן לא רציתי לעשות עוד סרט על יהודים-ערבים. המסגרת התונה היא פיקטיבית, החיילים המצרים האלה יכול להיות גם הורים או הולנדים. לא מרדכי מה במלחמה מסיימת, בעם ממורים. הסיפור והסיטי הוא סיפור בינלאומי. כמו כל החיילים בעולם הם כותבים מכתבים לאחובות שלהם, מתעצנים ודוצים הביתה.

רפי בוקאי נולד בתל-אביב וגדל בקיטרה, אבל בחר דיוקן של ישראלי צעיר מודל 1986. הוא לא יתאים למסגרת של קלישה נקיה. גם לא זו השונה בכיכול, האמנותיות, פריקיות, אחרות, תל-אביביות. בן ארבע היה כאשר עברה המשפחה לעיריה הרומית בגלל עובדו של האב למלל-בגדה. משפחה רגילה, אבא-אמא ושתי אחיות, בית-ספר, בגרות, תנועת נוער, נחל ואוניברסיטה. למדתי בירושלים יחסים בינלאומיים וכלכלה, והעיר הזאת ממש שברה אותי

אחרי שבועיים. קר שם. אני שונא את העיר הזאת. היא משהה עלי דבאן. אני חושב שירעתי שאניע במסור-לדבר לחוג לקולנוע, אבל עוד לא היה לי אומץ, או חרתי לתל-אביב והלכתי ללמוד משפטים. כשראיתי שאני יכול להתחמק מעניין הקולנוע - חקפתי אותו. הוא לא מפרק קולנוע לצילום או סיפור, זה תלך בידו: האנשים, התמונות, סגנון של צילום, תסריט, משחק, מוסיקה ועריכת, הכל בידו מצטרף לשלמות שאותה איראמפר למרק למרכיבים.

זמן הלימודים צילם די הרבה, עשה כמה סרטים קצרים, אבל לא תתפסו אותו עם איזה סיפור אישי נוגה, משהו אוטוביוגרפי עם מנגינת חליל ברקע. הוא עיבר סיפור של קורט וונגוט "חוזר אל אשתך ואל בנך" וסיפור של אמנון ונעמי "לבנון, למה עשית לי את זה?". אבל אני קרא גם את היינריך בל, ואם יש אישוהו קשר ביניהם - זה הפנסיות, האילוויה, המכס האירוני והמרחק. כמו ב"מכתבים לטור", למשל, שהוא אחד המחזות הבודדים שאני אוהב, כי אני אוהב ויאטרו, אני מאמין בנורש במציאות המוצגת שם.

זו של הקולנוע בקיטרה. היו שני בתי קולנוע ואני הלכתי לראות כמעט הכל, אילי נעורי היה קלינס איסטור ולא מרצלו מסטרויאני או פליני וברגמן, אותם הבחתי רק בחוג לקולנוע. באוניברסיטה ראיתי סרטים כמו "סוסעץ" וכל ממור מלך. נורא אהבתי אותם, וזכרתי את כל התגויה של הסרטים, העולם הלא מציאותי הזה שאני מתמכר לו כשהוא סותף אותך אחרי שלוש שניות. שם אני ממש מאכר את עצמי לדעת, בזכה באיטי. כן, בלי בושא. אחרייכו, עם בוא הכרון, אני גם בוחן ומנתח את הסרט, ולא את הכל אני אוהב. אני (המשך בעמוד הבא)

רפי בוקאי (מימין) וסליל דא עם סוהיל חדד בתמונה מהסרט: "אני משתמך על דואינוואיציה שלי ובדרך כלל אינני טועה".

25 מלחמה

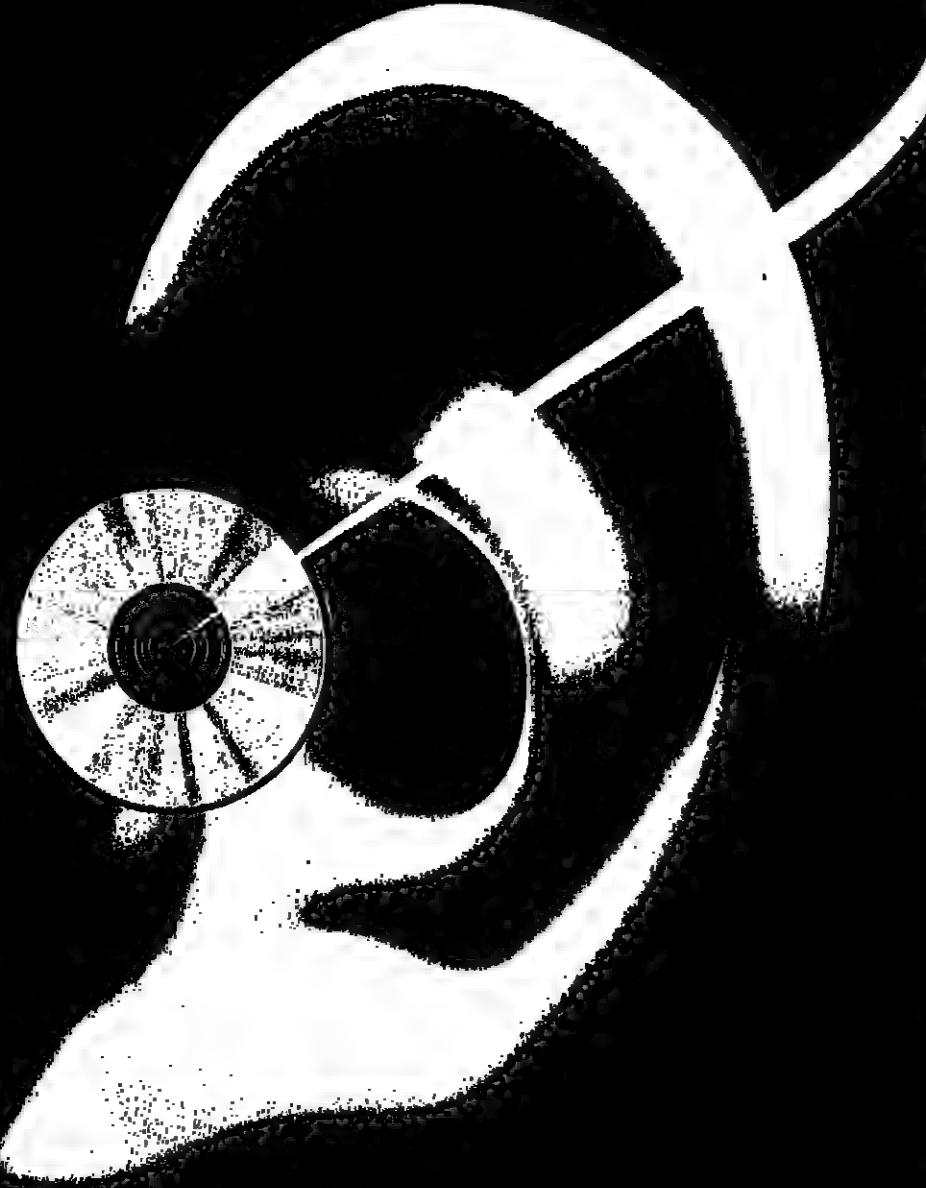
האזנה אחת שורה אלף מילים

סוני קומפקט דיסק

הראשון
בצליל הדיגיטלי

הקונפס, דיסק, שז, סוני
מתוכנן לא רק לאלו
המעריכים ונתנים טכניס
ושכולים טכנולוגים ברמה
גבוהה ביותר אלא לאותם
האנשים היודעים להעריך
מוטיקה מעולה וזהה
באיכותה למקור

לסווי יש קומפקט דיסק
שיתאים לסוג המוסיקה
שאתה אוהב, לסגנון החיים
למערכת הסטריאו שלך
סווי מכירה את השיטה
הדיגיטלית טוב יותר מכל
זברה ואחרת. היא המציאה
אותה.

[illegible]

סלים דא וסותיל חדר במירוי
לסואק: לא סימור על יתודים
יערבים.

(המשך מהעמוד הקודם)

הרי יודע מה זה סרט וכל מעולם לא ראיתי סרט קראטה, סרט כחול או סרט אדום, הודי או משהו כזה. כך שלא הייתי יכול לראות את עצמי כמבקר. אני אהבתי את הדברים, רוצה להתמכר להם ולא לחפש את הדברים הרעים. זו בעיה מנטלית, לא ענין של יכולת אנליטית".

כלי הנגינים של אנטיסרפ ועם סרוב לשחק לפי כללים מקובלים של יחסי ציבור, איז ספק שבוקר יודע בדיוק מה הוא רוצה, איז הוא רוצה את זה ואלו שקהל זה לתקצק על שלו. זה פשוט המגוון שלו, נבאב, אנונימיות, ואם זה מתכלס אז מרגיז מישור - זו בדיוק התגובה שהוא רגיל לה ולא כל שנה אלא מכן לקט סקירות של עניני, שזאב מתסוגס, ואינו מכן לפתח תסמינים שישתמשו לה זכייני, שכן גם אי צעיר בשביל זה לילכת ברור שיקבלו אפסל לראות אחוה על הסט, מוסר תחריז את אבוצת שביצע בדיוק את הדואות הנבאני.

יא. אי אר זאמלען פאר אן ערשטן מוסד לרואת
 עו צעמי כמנצח על המקהלה אבל דער שטיק איז
 נסמכות, האיש דער פון העובר. ובסתר עברנו
 תלמי מרבי ארמים של חנם יוצא, אוכל וכל
 כבוד והעבר הוא כזה אי יכלים לתקוע אר הארמים
 אר דרביס לריות שם, ואין פנים בצוות כל תחומי
 עשייה ותחברנו צאלנו, לא עם החקשים נפא
 וקיום ארמים לרמס ארמים בוקר. גם אי ויתר לא
 כח תחסיסא ארמים הבמא ארמים ארם עור הבמא
 דור כל ימי פונקציע. מבני לחץ כאלה שנסתק היום
 לא יתיר מזה, על תחסיס. מול שני ארמי
 בצביוס של לחץ, על תחסיסא קרעניא. כמבציע
 לא יחזקא ארם מוסרס. כך שאם אי מרגיש היום
 של שרם חם משלל דור אל קר של.

מה הרקע של מלחמת ששת הימים?
"מלחמת ששת הימים היתה מלחמה

אופטימיות. מהלחמה נודתה, כל רב היטי
אזורים, נשעה לזה כולו, רצונו
להלחם למרות רצונו - רק כך אפשר לא
לערוך פרובוקציה, ולזרז את הסכנה
לימים מבלי אלמנט פוליטי. כאן וזרם
של מלחמה מתחוללות. כאן חזקת שיהיה לו.
יש רצון גם מנצחם גם אזורים, כאן רצונו
לקבל לשום ריכוז פוליטי, לא לעשות שום
החלטות, לא לקבוע, לא להיכנס משום משה
יודעים לא לערוך שום גורמים נסתרים שהיו
גורמים בכל משהו אחר. אחרי זה מתחילים
יחסים עם האזורים ולא לסרס. מה ביוק רצונו
לעצב העניין, להוציא את העיסוקים מן האס,
שאר הסיוע עצמו, רק להחליט.

כ"ו זה לא סיפור על טובים ורעים, על יהודים וכלל. זה במוקד העבודה ולא בהכרח, משום לא היו ימים וישיבות והנושא הזה. חושבים היהודים עובדים כאחד, התייחסו לסיפור רק כאנשי מקצוע. סיפורים סימפוזיונים פוליטיים, כי הסרט הוא לא פוליטי. בתפקיד הקצין המצרי, למשל, שבתחילת הסרט רוצה לתקוף סיור יהודי, המצרי שוקרע על דבריו.

הפקה נזירית

מקה נזירות. חסדי, בימיו והמקה של
דמי בוקאי. צוות ושחקנים שעבדו כולם
א שבו. כמה שבועות באזור בקעת תמנע
ופית. אידוך באיזור. ממעט כל אנשי הצוות
שנים במקצוע. חברים. נציין לעובדה את
רסיקה של אוזי אומיר, הצילום של יואב
ו העריכה של זור סלע.

הפילוסופים החלו לפני יותר משנה.
הסודי היה מושג אחד נמצא שהחוקים
האיתומים. לבסוף באו בוקאי בסיום דאו
החיל הדר. בוגי יצא-בי, בא ממז
רים. הוא לא ראה אותם מעולם לפני כן
עשה להם מסע בד. וגו' בהרה וכו'. כמו
האחרות, נענתה ונאומה.
בשלים שונים של כתבה החקיקה מנה
למשרות שונים ובישש סיוע כספי, א
עונה כשות מקום. גם חקר לעילוי סרטי

עוד לפני כן הוא זכה לעזרתה של
לירי, מנהלת סנימטק ירושלים, ושל
סרטים כדי לעשות עותק סופי. כך
יט למסטייוואל לוקרנו. מחירו הסופי
לל 60 אלף דולר. כנראה עלה פחות.
חכמים אגורה.

הורגים אותו - מופיע שחקן ישראלי, רני דקן, צנחנים במלואם. יש לו שם נאום ארוך והוא עושה אותו בלי לחבוץ אף מילה. זה החילוקים המהירים. אולי הברזל של הנושא

מה אתה זוכר מהמלחמה והדיאז

אמר יצחק ששאל עליו האדוני יצחק וישמעאל יצא
אחרי גרדי. לשאלה שסמך את התיבה הולתו יצא
והיה חלמה, אמר לו יצחק, והוא על ארץ את
סודתה ארצות את ארצות את ארצות את ארצות
נאם שפרכות. אמר אשלי יחד לוחם, צרוע, מלחמה
כאן חאם אשלי מביט, אדוני גייס לוחם בעיריה והולתו
מבצרן ובעל האדוני והוא.

והבן שלח
המלחמה נדדה. נדדה לי בשמחה. ונמש

א"מ מראה עיניו בתפוסיתו של בוקאי.
והשועל חזרות השקטות-של שני יאסו
והחמור חזרות היום בתקופת עש חמבא.
ספון וספון אחר ב"מ 6' מ"מ במרכז
שילמיו נהמלו פלורה ק אורז
ייתר אורזא".

זה לא בגלל שאתה עושה הכל לאש
גל. אני עושה הכל בעשר שניות, אבל בינך
והאחרים.
לצבא החגיגות בתקופה לגמרי אחרת.
החגיגות לגליל נמשכות אחר-כך למשך זמן

עוד לפני כן חזו זכות לעזרתה של
המלכה, מנהלה מיממית ויורשלים, ושל
פרטים בלדי עזרתה וזכות סוף. כן
לפי המעט והקטן. וזכות המעט
60 אלף דולר. כנראה עלה מחמת
המבצע הגדול.

(המשך בעמוד 43)

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

100-443887-100

SONY

ISFAR

અનુબંધ ૨૬

הוא ידע לאהוב, בשיו כבתה האש

למי אתה מתגעגע?
לאמו שלי, אחתי, אחתי מאור והיא אהבה אותי.
גם אבא, גו, ואם אני לך שאני מתגעגע לעלות על
סוס ולרכוב, אז מה, אני אשיב את זה
בני העולה לגדל זקן
מה זה עסקך? מה יש לך עם חוק שלי...
בשהייתי צעיר לא יכולתי לגדל זקן, הרי הבנות היו
אומרות - גוהם, אי אפשר לנשק אותך... כעת אין מי
שינשק אותי, אני קצת פנוי ויכול להרשות לעצמי
להחליק עם הדי על חוק, או אני מגדל זקן.

**"בשהייתי צעיר לא יכולתי
לגדל זקן, הרי הבנות היו
אומרות - נחום, אי אפשר
לנשק אותך. כעת אין מי
שינשק אותי ואני קצת פנוי,
אז אני מגדל זקן."**

הבנות של היום יפות בעיניך
בעיני, כל בת ישראלית יפה במידה שהיא בארץ
ישראל. היום אין זקן ובא בימים ואין לי כל מעט עם
בנות. לא מפני שאני לא רוצה, זה לא רצונו, זה לא
באת אלי בכלל, ואני אהב לדבר מתמיד, לא סתם.
הערכה תחשבי אצל גבר את, לא אצלי.
היום חיו יחסים חוששיים בין החברות
לחברים בשומרון.

האשתי אחת והיא יסוד לזה, לפחות כלמי חזק
היו בינו: חברים, צעירים, אשר יולדו קצת יחס
לחברה, בדימוי, אבל שמרנו מאוד על המוסריות.
עסקת בדידות עניינים סריים, לאשתי פיסות
מה אתה עושה?
חיי הכבוד, חברים שאפילו לחברים לא ליפדו,
דבר רבים לא היו כשרים, אבל כשראיתי בן אדם
עשיתי, לא כלום חזק חלל כל אתר, דע בתחום
שבו עסק, לא היה "סדוקול" מה שקופל עלי אני
עושה - זה אני יודע ובעיניי זה, החברות היו כמו
החברים.

והידידות הנגיד לו שאשת זה יותר מבנות
גוהם, אשה זה לא יותר מבנות
מי אמר לך את אשתי והאחד חברה זה יותר
מאשה?
והידידות הוא התנהג כמו בעיות והמורה נשים
לא צינורות לרשע, בכח זה חשב, רק כשראנו מאמר
סבבה, אתר שנפגע, היה בא ומספר, היה פה "סליק"
הוא ידעתי אשה, עד שלפני כעת זמן פתח אותו, את
הדי, הייתי שרה לו "עליהם שערות" הוא אהב
שאל שרה לו "עליהם שערות?"
גוהם מה את מרבידת על דבר שאני צריך להגיד
והידידות אלה לא אומר, או אני אומר
גוהם את מנצחת לך שאני אהב
מה עוד אתה אהבת
נחום, אולי לא תגדיר אשה שלא צריך
והידידות הוא אהב, הוא אהב, הוא ידע לאהוב
עכשיו לא עשיתי ככה, האש.

**ראיינוה: נורית בראקי
צילום: שמאל וחמני**

אחר האנשים שכרתי להפסיד אצלו, מכל הפסיד אצלו
למדת משנה.
האם זה נכון שלא הלכתי לאשתי לחתונה על
מרייטנים, ואם פקס לא שאלתי אנשים מה לעשות?
לחפך, אני תמיד שואל אנשים, שומע רעם עד
הסוף ואחרי כן אני עושה מה שאני חושב הכוח שלי
בה שאני מען, לכל בן אדם יש העניין והמציאות
שמדובר בעדך גוהם, בעדך מוח, אני בריה כאת, עושה
מה שצריך, לי סיפור שכשנולדתי, אמא שלי חזקה
מרוכ שמתה, ואני צחק עד היום, זה עניין של אופי.
בשהייתי על בדידות אצלו, אמר שחן במקו, בפקס
לא וזה השבת, "צד" מרקטוריסטים אחרי יום
עבודה ליישר שפה, שגוררת בפקס ממסורת,
התקשורת, כך גם עם בית השופר.

כן ואני ידד לחיי, הם ידד לחיי ואני את שלי
עשיתי, רציתי להנציח את האנשים איתם חייתי
ולרוחם פעלותי, ראיתי עצמי חייב להכונה האמת.
כשנשארתי את "השומר", החלטתי שיש לאסוף והשומרים
מבתי הקברות בכל הארץ ולעשות בחלת קברות
השומר בכפר גלעדי, כשריבתי על זה חברים אחי.
תברר אתה אמר - שיצמח לי שטוח על קי ידד את
נחום יכנה את בדידותך, היא חיה עד היום, אני לא
מירב אותה, כשאני רואה אותה אני מסתכל על הדי,
אם צמח שערות או לא...

אצלי כסף אין מעט לא שיוק תפקיד, למרות
שלי, אשתי, אני פקס לא היו כסף, כסף תמיד משיגים
כשהעניין מוצק, וכאשר העניין היה מוצק, שום
מסור לא יכול היה לעמוד נגד נחום, וזה עובדת
תמיד כשהמצב היה קשה באיזה באו לדמייעץ אתי.
האנשים השונים ששיפלו בהם ידעו - אצל נחום אין
"סדוקול", הוא בורק את העניין, זה קרש אצלו
שמי הלך לפני כלה אין לי כבר צורך בו, לי אני לא
עוסק בשום דבר.

אבל כמו שאת רואה אותי, הייתי בדבדב במדת
הנציח העלין בא אלי פעמים, באופן מיוחד לדבר על
הבעיה היהודית-ערבית, תמיד תביט עלי באופן רב
מפני שידע שמלתי היא מללה, לדוגמה, בזמן
המאורעות אני יושב עם אתר ומשוחח עם חברים במלון
בחיפה, מתאם מגיעה הצמרת של קדיל ועד מוסדות
צינוניים, אני מוב שאתם פה, נחום, רוצים להקטין
איתן, ומספרים לי עניין הקשר, עם קרש וכסף
שחששים, שילך לאיבוד, אמרתי - שמעתי אתכם
אבל לא את כעל הקרש, חלו לי אפשרות לגשת
לדמשק וכשאחזור אלו תשובה ברורה, אמר - אף,
בזמן המאורעות זה לא עסקתם, אמרתי, מרד פקס
באורינו לביריות בקצרה, מאתי את בעל הקרש,
צדקס מקטנות, הוא הראה את הנצרות והשקטנות
שהגיש ולא שילמו וסימני לי הכל, תורתי מלא
מקורות, אמרתי להם - רבותי, פה יש לכולך, זה זה
רוצים להרוג אתכם, בגלל שני מסקורניקים מאנשי
הקדיל שכל אתר מוח רצה לגנוב מהמכשיר ואחרי לא
ידע מהשקט עובד עניין של גאולת קרש.

מכל החיילי בשומרון, את זה אהבתי במיוחד
היתה לנו בשרותי אהבה משפחתית, ראיתי עצמתי
ערבים אתר לשני הערצתי את ישראל ומציה שוחס
ישראל גלעדי, שמוליק אשתי, הם היו, סמורית, חתונה
שלאדם חלכו, בין האנשים והיה אהבה משפחתית,
אחיות משפחתיות רוצה משפחתי, כפי שהיונו כלונו
תוך גוף קשת צורה, כי גם כל אתר באופן פנוי נחום
על שלו חוקרת, חן ויכולת, ולא אכנס לרשימים.
היונו בני אדם גומלים, בראש ברגנו, ועמרו על
הדיה מבוקש למעשים גם בעתות גלות ובפללות
באור שפה מיוחדת.
הוא היה, עניין אינדיבידואלי, אני שילתי
באדיש, עד היום.

מקשים שנעדר להבטיח את היישוב היהודי
למנוח ברי.
בשר מוקדו את "השומר", ראגנו להקים
למבשר קצנים יהודיים, כשבאו מהמגנה
הם לא מתקדמם, אמר להם אליעזר קרול
הוא אני שואל אתכם אם זה תפקידו או לא?
ישעיה חרצו - השתמשו באנשים, לא חרצו -
האמת, האמנו שיכא יום שתודה הבנה יותר
היה נישת, תמימה יותר, רחבה יותר, נכונות
לשקל ולשקל, להם כשקם הפלמ"ח, רוחו לנו, ראיתי
קדל של פרי המחשבה שלנו.
האם לענין התנועה הקיבוצית היא אסיוורה
אני ואבי לי אם זה רק אסיוורה, התנועה הנו
התנועה את קומה, אני מאמין ביעודו של
הנציח את הדי והפה של בניין העם הארץ.
המילה העולם התנועה והשומרים, לעם היהודי
היה לבנות את עצמו - יהיה חסר מבשרי השוב.

**אני יכול להיות מאוהב
מה בנימ שגדול בקיבוץ
אבל לא מיצירה של
היות בשנים שהוכיחה את
מה מכל הביונים, מעל
עבר למה שהתכוונו."**

האם אתה מודאג או מאוהב ממה שקורה היום
בארץ?
יכול להיות מאוהב ממה בנימ שגדול
אני לא מודאג, אבל לא מיצירה של עשרות בשנים
היה את עצמתי מכל הביונים, מעל המעבר למה
הוא הוכיחו כשאני אומר, אהבתי את חרשן על
העניין כי גילי שחן מייסדי הקיבוץ, הקיבוץ נתן
לחבית, למינייה ואין הרגשת נחמדות כלמי
בני אדם מרצה מעל ומעבר ושלמה שגדול בחלק
את את התקופה, ולחיות אתה מאלה שעיצבו את
הארץ.

מבחינת של תנועת העבודה
כדי לעלות יהודים היה צריך בנק, שכל
המוסדות לא נתנו כסף ציפצצו עליהם, שרדו מזה
עם מצמון נקי, וכאשר גורדוהי, לתת תשובה לא
הכחשתו שימעי נדבות, אמרתי להם, לשעור את חרשן
ואני גיבור הכסף והכסף יוא עד המוסדות והתנועה
לשני גורמים - לנשק, ולהעלאת יהודים, זה היה האמון
המיוחד של כפר גלעדי, כשריבתי שחששים מתמסרים
לשליטה גדולה ביהודים, אמרתי למסדות - הביטו מה
הולך למח אתכם שקשמים בני אדם מוסדות אמרתי לי
נחום, אתה מבנים, לא עבד וקדל והשקטנות היה
היינו היהודים שהיו מאורגנים לקראתה, עי יחסי
העברנו בשק מטה מביה (שוחס) סידרת אסכולה
לעוררדאשונה, ולמשה חבילי לכל חשבון נשק לזה
עשיתי את זה לשם מסדר לשם, בוכרי (בכור) חרשן
את זה מפני שהיינו גוף מאורגן עם אקולוגיה
יהודית, ציונית, לאומית, מעמית, זה התבסס

נחום הורוביץ
זקן "השומר"

**נחום הורוביץ (92) ואשתו
יהודית (90) נמנו על מייסדי כפר
גלעדי, החוגג החודש 70 שנה
להקמתו. נחום, מראשוני העלייה
השנייה, הגיע ארצה ב-9
הצטרף לארגון "השומר" בגיל
17, גר במשק, ומקדיש זמנו
להוצאת הארגון שהיה "השבא
של צה"ל". מומדיאלו.**

**"מרימלדור היה אתה
האנשים שברא להפסיד אצלו
מכל הפסיד למדת משנה"**

שחן משהו אולי קניאקו אני לא שותה
שניאק מפני שאני מוגבל, אבל עדיין אני
שותה כל בוקר מסית, זה ממייץ לי את
הדם, הכי טוב זה עראק לבנוני, אבל אני
או אני שותה מה שיש לי בבקבוק, עראק ישראלי,
צפתי, למרות שהראש צלול והעניינים מדידות, אני
רומה כעת לילד קטן או לסמבל, ואני באופיי לא
מסוגל לספר מעשה לאר, או תשאל, שאלות.
משק כפר גלעדי ובעד 70, אתה חגגת 82, את
סעם לא רצית לגור במקום אחר?
והיתה לי יפסיה אחת שניסחת למשך אותי
לעיר, ירושת עליה ועל העיר,
מה מיוחד בבני גלעדי?
הישוב הזה עשה מעשים מיוחדים, ויכול היה
לעשותם רק מפני שהוא מייסדו של "השומר", אשר
יחד עם הקמת יישוב חקלאי חבש אחיית לצרכי
השריד של העם הארץ, מה שאני חובר ונחלתו, רדד
משק כפר גלעדי, לולא החרה הקיבוצית לא היינו
יכולים לעשות כשום אופן, עשיתי כשקס, על אחיית
עצמנו, לפעמים כניעו לדעת והמסדות, למשל, לא
השלימו עם רשלנות המסדות העליונים שנקבעו
לדרישותיו של היימנו, שייצג את הברשים בענייני
עלייה, בכל הדרכים והאמצעים העלנו יהודים, על
אסם ועל חמם של המסדות, שלנו והאנגלים, כמו

שינויים

משהו:
כתב לי ישראל ליכטמן: הלכתי ברחוב בקרית ביאליק, וכשעברתי ליד שני אנשים ששוחחו ביניהם, קלטתי: "אי-אפשר להאמין בני אדם, תאמין לי".

כל השיטות לריפוי הנזלת

המחשבה, התרבותית והמקומית ביותר, עיקרה - כפירה בקיום הבעיה. אין זה קשה כלל ליצור מציאות שהמציאות איננה חלק ממנה. זו הפעם הראשונה שדרך חשיבה זו מגויסת לתועלת מרע הרפואה, ועל כך יקבל ממציאה את פרס הנזלת לרפואה, כולל הכסף ולא רק הכבוד.

כיצד נבטל את הנזלת בעולם?
ראשית יש להתחיל במגויי תיאורון. זהו קהל קל ונזל לרברים כאלה. מקימים סדרת עריבים, במקומות שונים, בנושא "האם הנזלת באמת קיימת?". אחרי סקירת הערבים בעיתונות המתאימה, כל איש תרבותי פשוט יזחזח או יצחק בכח או - לפחות - יבצע בעיני הנזלת "גורג" כל אימת ששיטה ידבר איתו על נזלת. חשוב ביותר כאן הוא לזרוע את הרע והאשון, כך שכל פעם שתוכרז המלה נזלת יהיה מי שיענה: "זה לא כפי שזה נראה", או "יש לעיין הזה עוד צריכים". או "ומה אנחנו כל כך מסורס?".

אחרי חינוך המבוגרים צריך להתחיל בטיפול בחינוך הילדים. יש לבצר מספרי הלימוד כל משפט שבו מוזכר אדם מנזל. סמינרים מיוחדים מטעם מכונים למלחמה בנזלת יבשירו את המורים לפחד כוהנו מפני העונש שהם יתקפו אם איזה תלמיד ילסין עליהם שהם הכירו נזלת.

אחרי כל זה לא נותרה אלא שיטת הדיווח התקין כדי לחסל את עקשני הנזלת האחרונים שעדיין יטענו שיש נזלת. לדוגמה - ראיון בעיתון צריך להתנהל כך:

(המראיין): "בעניין הנזלת, אני חושב שהיא קיימת. רק אתמול ראיתי בעיני שלוש אנשים מנזלים".
(הערת המראיין): דעות מסוג זה אומינות לר. לפעמים דומה שהוא אפילו איננו תופס את המובן המביש של התבטאויותיו. בשיחה עם שלוש נשים במכולת ליד ביתו שמענו אומרים שהוא גם נוהג לפתוח ולטעום באצבע חמש או שש גבינות לפני שהוא קונה אחת.

וההפך. זאת אומרת, מראיין שירע במעשיו למען הכחשת הנזלת, יתואר מיד בהמשך כבעל ברך וזרר בעיניים ופרופרציות מושלמות של כפות ידיו.
בטיפול נאות ושיטתי בשיטה זו תעלם בעיית הנזלת אחת ולתמיד, ותהפוך לנחלת העבר החשוך והרעוק.

מינת השלולית

הנסיבות בקול מוזק, ולא הראתה שום סימן שהנפגעת התזוורת מפריעה לה. להיפך. "שלולית", טעם הצמרצץ את טעם השם, "שלולית", שלולית, וזו טעם היה ערב יותר מכל זכוב.
כך התחיל סיפור יפה או לא תלוי בהשקפת הקורא.

מאיר ארליך

מדור לימודים!

מחזור בשבועות לפסח

החשבון הנכון קורסים 2+3: 2+3
קורסי ערב מוזרים סמינרים בשבועות 5 חורשים
קורסי בוקר ערב אקדמיים 3 פעמים בשבוע 7 שבועות
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3

הנהלת חשבונות

החשבון הנכון קורסים 2+3: 2+3
קורסי ערב מוזרים סמינרים בשבועות 5 חורשים
קורסי בוקר ערב אקדמיים 3 פעמים בשבוע 7 שבועות
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3

אנגלית מדוברת שוטפת

קורסי ערב מוזרים סמינרים בשבועות 5 חורשים
קורסי בוקר ערב אקדמיים 3 פעמים בשבוע 7 שבועות
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3

מזכירה רפואית וגם מזכירה בכירה בקורס אחד

החשבון הנכון קורסים 2+3: 2+3
קורסי ערב מוזרים סמינרים בשבועות 5 חורשים
קורסי בוקר ערב אקדמיים 3 פעמים בשבוע 7 שבועות
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3

תכנות מחשבים

החשבון הנכון קורסים 2+3: 2+3
קורסי ערב מוזרים סמינרים בשבועות 5 חורשים
קורסי בוקר ערב אקדמיים 3 פעמים בשבוע 7 שבועות
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3

מכונות אמריקאיות לשפות תיכונות מחשבים

החשבון הנכון קורסים 2+3: 2+3
קורסי ערב מוזרים סמינרים בשבועות 5 חורשים
קורסי בוקר ערב אקדמיים 3 פעמים בשבוע 7 שבועות
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3

תכנות מחשבים בביתך במחיר הפנוי

החשבון הנכון קורסים 2+3: 2+3
קורסי ערב מוזרים סמינרים בשבועות 5 חורשים
קורסי בוקר ערב אקדמיים 3 פעמים בשבוע 7 שבועות
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3

הנהלת חשבונות בביתך במחיר הפנוי

החשבון הנכון קורסים 2+3: 2+3
קורסי ערב מוזרים סמינרים בשבועות 5 חורשים
קורסי בוקר ערב אקדמיים 3 פעמים בשבוע 7 שבועות
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3

גרפיקה וצויר בביתך במחיר הפנוי

החשבון הנכון קורסים 2+3: 2+3
קורסי ערב מוזרים סמינרים בשבועות 5 חורשים
קורסי בוקר ערב אקדמיים 3 פעמים בשבוע 7 שבועות
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3
החשבון הנכון 2+3

הצדק במעצר

(המשפט ממשיך)
הורשע בה מי שרצה להחליש את משטרת הביטחון
לרבות את העולה לפני הסוסים שילך לבית מעצר.
הוא ימצא שם הרבה עגלות רחוקות בצד הלא נכון.

עויד יעקב וינצ'ו:
מעצר עד תום ההליכים
נתן כוח אדיר לפרקליטות
עצם המעצר הופך לאיום
פרמחטי

יתר על כן, קורה לעיתים שהנאשם מעריך להודות בחלק מהעובדות כדי להמנע מעינוי המעצר עד תום ההליכים. כיוון שזוהי מעשה חלילה על צדקה וזוהי עושה חשוד קריא אם יסרב להודות יקבל מעצר עד תום ההליכים, ויש לפחות שבעה עובדות חורשים על הודו. המשפטן ואם יאזכר בסופו של דבר, הרי שהוא נעשה בנתיים במאסר ממושך. אם יודה, אולי יוחזרו לו על כמה עסקים, וכאן עדיין אומץ ויושג תוכנית של קצין מבחן שימליץ על עונש קל, והתוצאה או שלא ייעש במאסר במעלה או שיכלא אותו לחקירה קצרה מזה שיאלץ לשבת עד תום ההליכים. פשוט, לא כך.

ביילמה חוה התגורר שלושה חודשים פרטיים, שותפים במשרד אחד. לקוח מאנגליה הגיע אל משרדו ושיר שראש השוהה בישראל בגב מפנה מאחורי הכתפיים אלף דולר. המשרד איתר את הבחור, אבל שלושת החוקרים נעצרו והואשמו בנסיון לסחוט בכוח ובאמצעות כריזמה את הכספים שהיכרים ללקוחם. ואומנם הבחור נמצא ונחל ושבועיים צומצם ליד פאב "הקפה" בתל אביב. בירי המשרד היו ראיות שקשור את החוקרים לאיתור האדם, אבל לא למבחן מבחן שמורכב בעצרת אלימות, מכיון היה להנח שיעצרו עד תום ההליכים, כלומר למשך שבוע וחודש לערך. לכן הם העדיפו להודות גם באותה האשמה נגדן יכלו להיאבק במשפט. בסופו של דבר נגדן עלו עדים עונש של שלושה חודשי מאסר מותח ממחצית חקירה המעצר עד תום ההליכים.

מעצר עד תום ההליכים נתון כוח אדיר לפרקליטות, ואחר עדי יעקב וינצ'ו, צריך לומר שחומר הראיות הוצג בבית המשפט בבקשת המעצר, (המשפט ממשיך)

עויד דן שיינמן:
בשיטת המעצר
הסימני נוצרת כמות
כלפי האזרח יש
בה סיכון חמור
לדמוקרטיה.

עויד שומחה זי:
המשטרה הפכה
את השימוש בחומר
חסי לדבר
שבשיגרה שנושה
את המעצר למעצר
מינהלי.

הוא רק על תיחור, ולא עמי למבחן אפילו דקה אחת בחקירה נגדית. בשלב זה צריך להגיש רק ראיות לכאורה, לכן, גם כאן המיקוח השימושי הוא מוגבל מאוד. אבל עצם המעצר הופך לאיום פרמחטי ולאמצעי לחץ. אם לא תודה - תשבע עד גמר המשפט ואפילו תצא ונא ירשבת שנה עד שנה וחצי.

צדק עד תום ההליכים הוא דבר נדיר, ולו רק מחמת חשש העונש בגינהל התיק, אומץ המשפטן גיורא אורדל, האשמה של חקירה להתנגד במבצע באופן דרסטי, וזה מדרגה גבוהה להצליח במשפט. ניהול חק ממוכר עם עולות מומחים, מאות עדים ואפילו מסמכים, לא רק מצריך שיתוף משפלה של הנאשם, אלא שבאן הרב הבחור. כאשר הנאשם יושב במעצר קשה לנהל חק באופן תקין. הכל נעשה בטלפון שבו. ביום המשפט הוא קם במשך בבוקר, וחוזר עיף ורצון לבית המעצר. מדי יום נולדו ונולדו להמשך המשפט ביום המעצר. גם כשאנו באים לבית המעצר, הדין נעין בדרך קצרה שיושבים בו עוד שלושה ימים סמוכים. אין מרשית, אך אפשר לעבור כך.

בבית המעצר אילון הסמך לכלא ורמלה והמיועד לעצורים עד תום ההליכים, אפשר לחצו לחיר עורכיהו, כפי שמבנים את חיר המבנים. שולח את, סמל את. עם יד על חל, אומץ שמעיה דפנה, מנהל בית המעצר, אין כאן תבנים לעבור על חק. אם עובר רצון לקרוא בליה בשבט את חומר המשפט, הוא לא מסוגל, בגלל שיש כמות עוד שבעה צעדים אין לי פניה בשבילי. ולתנאים הללו יש להוסיף במובן את פאב (המשפט ממשיך)

היפר שוק

רשת הגל הירוק
רחובות * הרצליה * ראשון צ * רעננה
היצרנים הגדולים
במחירים הקטנים

מבצע יצרן	עד 20% הנחה על כל המוצרים:	מבצע יצרן	עד 15% הנחה על כל המוצרים:
שוק פלא 500 גר'	3.92 רק 3.14 ש"ח	תה שקיקים 100 שקיות	3.41 רק 2.90 ש"ח
מסק זמן חלב	0.59 רק 0.47 ש"ח	תה תפוזות 74	1.31 רק 1.12 ש"ח
טחינת 500 גר'	2.89 רק 2.46 ש"ח	תה לימונית צצנת 200 גר'	1.51 רק 1.29 ש"ח
סוכריות טופי פירות 500 גר'	2.57 רק 2.19 ש"ח		
קפה 18 קראט	7.12 רק 6.06 ש"ח		
סוכריות עדישים 100 גר'	1.03 רק 0.83 ש"ח		

מבצע יצרן	עד 35% הנחה:	מבצע יצרן	עד 20% הנחה על כל המוצרים:
סבון מור 140 גר'	1.19 רק 0.78 ש"ח	גולדפרוסט 20% הנחה על כל המוצרים.	
משחת שיניים סמייל	1.65 רק 1.32 ש"ח	שחק 15% הנחה על כל המוצרים.	
פוקוס נזול לכלים 1 ליטר	2.56 רק 1.98 ש"ח		
בריזה מטחר אויר	3.11 רק 2.34 ש"ח		
קצף גילוח מ מ 2	3.44 רק 2.58 ש"ח		

מבצע יצרן	עד 20% הנחה על כל המוצרים:	מבצע יצרן	עד 15% הנחה על כל המוצרים:
חמוץ גולד 7	3.80 רק 2.80 ש"ח	קומקום שוק	48 רק 28.00 ש"ח
חמוץ גולד 7	3.60 רק 2.80 ש"ח	סיר עמק גדול	50 רק 29.50 ש"ח
חמוץ גולד 7	3.90 רק 2.80 ש"ח	סיר עמק מוקוש	46 רק 35.00 ש"ח
חמוץ גולד 7	3.40 רק 2.80 ש"ח	מחבת מוקוש	36 רק 20.30 ש"ח
		קלחת מוקוש	25 רק 14.00 ש"ח
חמוץ גולד 7	3.80 רק 2.80 ש"ח		
חמוץ גולד 7	3.60 רק 2.80 ש"ח		
חמוץ גולד 7	3.90 רק 2.80 ש"ח		
חמוץ גולד 7	3.40 רק 2.80 ש"ח		

מבצע יצרן	עד 20% הנחה על כל המוצרים:	מבצע יצרן	עד 15% הנחה על כל המוצרים:
חמוץ גולד 7	3.80 רק 2.80 ש"ח	קומקום שוק	48 רק 28.00 ש"ח
חמוץ גולד 7	3.60 רק 2.80 ש"ח	סיר עמק גדול	50 רק 29.50 ש"ח
חמוץ גולד 7	3.90 רק 2.80 ש"ח	סיר עמק מוקוש	46 רק 35.00 ש"ח
חמוץ גולד 7	3.40 רק 2.80 ש"ח	מחבת מוקוש	36 רק 20.30 ש"ח
		קלחת מוקוש	25 רק 14.00 ש"ח

רחובות: דרך לבנה, אזור התעשייה, יום יום עד 20.00, יום י' עד 14.00.
ראשון צ: אזור התעשייה, יום יום עד 22.00, יום י' עד 14.00.
הרצליה: בית מלכים, אזור התעשייה, יום יום עד 20.00, יום י' עד 14.00.
רעננה: אזור התעשייה, יום יום עד 22.00, יום י' עד 14.00.

מלך של אצל

ללא ידיעת מנהל המוסדות

מאת בילי מוסקוה-לרמן
צילום: שמואל רחמי

מלך מלך

תסביך אב

רוח אלמוג, כלת פרס זאב לספרות ילדים
שכוחת גם לגדולים. הנושם בספרה החדש
מאד מינית ולא מסופקות, וכוננות לבדידות וחיות
בהרעוה שנקלעו למבוי סתום. משהו מהשקפות
עולמה הפנימי של הסופרת, כפי שהיא חושפת
בשירה גלוית-לב. ראיתי כמה הרסני להיות
רוחני, ואם את אומרת לעצמך שכל החיים זה
פח אשפה אחד גדול, זה מאפשר לך לבעול
התך זה בלי תקווה רבה אבל באופן מוצלח.

לדיסטקט. אבל לחפש בשמה תאומה זה מאד רומנטי
אך לא ריאלי. זה לא ייתכן, זה לא בכו, וגם לא עומד
בשום מבחן. כי ברוב שאנשים מתחבכים זה בוח, צפוח
התכונות האישיות כמו האגואיסטיות. ואז באים
האנשים לדי התנגשות. אי אפשר אחרת.
גם את אגואיסטיות?
אני חושבת שכן, בטח הייתי רוצה להיות יותר.
זה דבר גרוע לכיבה אבל לא לאישיות. אלא אם כן
תוננת לשרת אחרים, וזה הריאלי שלך. או את זה
בתחושת אשמה מתמדת. לי מאד מפרע האגואיזם של
הילדות שלי. אבל אני גם מברכת עליה. אתמול הירי
לי שחת טלפון עם אמא שלי שאמרה: ילדים אף פ, מ,
לא מבינים את הקשיים של הוריהם שלהם. עניתי לה
שאולי זו דרך הטבע כדי להגן על הילדים. אם כל
הזמן יבינו, הם לא יוכלו לעשות למען עצמם.
האגואיזם הוא אחד האמצעים לכך.

רוח אלמוג נשואה למשורר אהרון אלמוג
ואמא לשתי בנות בנות ארבע-עשרה
וחצי וחמש-עשרה וחצי. בדידות שלה
מקפלת תמונה שלה באישה צעירה,
מסתובבת ברחוב, רוחפת עולה בכוח העם
שלי חגיגות ומקלמת בעלישה ובקול
הם את מרים לך-שקלים. כי שנים היא לידה בגיל
מאחר יחסית, כשהייתה בת שלוש. קודם למדה
מנחות ופילוסופיה ותחבונה להמשיך. ביקר והושעים
צצה ועברה קריירה אקדמית שהייתה אמורה להיות
מבטיחה. הנישה לא מספיק מוכשרת ולא מספיק
מעניינת.

לצידה בבית חי אדם שכבר מירסם ספרים.
כשהוא לא כתוב, היא זוכרת, היה התיכונן הראשוני
היצירתי איתו מנקרת מוצא של נחיתות. כיתהיים
התאווה הדיכוי. אחרי שפירסמה ב-1969 את ספר
הספרים "החור הילדה של מרגריטה" והתיכונן את
"בארץ גורד" ואת "החור והאויב" ואחרי שזכתה
בביקורת שחלת על "מחנה בגשם" - היא עקשו כלת
מירס ואם היוקרת בתחום ספרות הילדים על ספרה
"צוענים במדבר", והיא עומדת לקבל גם את הפרס
לספרות גיוע. על שם אוריאל וזמא מסעם
אניניסטיסטי ושה.

היא גרה בירדה לא גרלה בבית משותף מרוכב
הקם בתל-אביב. על השולחן בלון עימות של ספרים
בבעלות גרמנית ולידים רח עם תראות להקצפת
ביצים בשוקולד וסוכר. חתיכה משולבת פחות או
יותר משוללת ויטמויות כמו בשול ואפסית וסירון
הכית: ארבעה ימים בשבוע היא עובדת כמנהלית
המוסד הספרותי של "הארץ".
קשה לך עם הדיים והאזה.
מאד קשה לי ורעיש, למשל, רעש שגול אותי
מקשקש של לעצמן. מכריחים אותי. כל הזמן לשמוע
דברים שאני לא מעוניינת. שומעת גם חום משטחים
כמה אמא תעשי לי, ראאא תעשי לי, הכנתו רוצות
למפר והידי להקשיב, ולי איך הדבה סבלות לשמור
שולחן חזה בביתם עשה עבה והוא כמה זה מאד
קשה הייתי רוצה אם ללמון, לסייל בעולם, לקרוא
להיות אמא טובה, עקרת בית, טובה וגם לכתוב.
מרישה שמתנועעת כמו חורד בלא מנוח, בלי יכולת
לערוך אותי.

את מדובר בדידות?
יש מדידות גורמה והילדות חסות בזה. לאהרן
מזה, לחיות. יש טענה בדידות שהיא מרישה את
ביתו. מקום היא מפרעת לי עיניו. אומרת: רק
הכחלה בראש שלך.
המשפט חוזר מבנים אותך לרגשי אשמה.
מבנים, ואני מתגוננת. אני עולה לח שאני עשה
אני חסדיתם שיקולות רצונות, וכך אני באמת
רומנטי. בלמוד הכח.

המסקנות 25

שאין בהם תקווה וגם לא שמחה. יש בהן משות
משקים, חיזור, עצוב, קרוב מאד לכאב. תפארת
הסיפורים עכורה, טהובה, ולפעמים מצוינת. כשמתחנן
צל של תקווה - משהו או משהו שיכול לשנות את
המצב כמו בבר, אחת או מין - התקווה הזאת נקטעת
מיד במחלה או שינוע.
למה נקרת המוצא התמידיה היא של חומר
תקוותה.
רוח אלמוג. היא לי מצבים אחרים וראיתי כמה
הרסני להיות רומנטי. כי שואת נקרת מוצא נמכה
בכונת. אני חושבת שאם את נמצה לעמדה של חומר
תקוותה את מבטיחה את עצמך למצבירה של תקווה
אמיתית. אם את אומרת לעצמך שכל החיים זה פח
אשפה אחד גדול, מגרש גרושאות, את נחנת לעצמך
אפשרות לפעול בתוך זה בלי תקווה רבה, אבל באופן
מוצלח. כי את מבטיחה את עצמך לא בעמדת תבוסה
ונסוגה אלא בעמדה של יש תקווה. אם את יודעת
שכבר לא תמצאי את הנסיך על הסוס הלבן, זה
מאפשר לך ליהנות מריבים קטנים רבים אחרים.

איפה תחשבי לאהבה?
לא ידעת מה זאת אהבה. גיטיות
לענות על השאלה הזאת בכל אחד מהמקרים
שלי. לכל אחד מאיתנו דימוי אוטומטי של
עצמו. איך היה רוצה להיות במיטבו, זה לא
דימוי שיש לו ביטוי בחיים. בחיים את קימת
עם כל המורכבות שלך ולא איך היית רוצה להיות.
מה קרה באתהבה בתחלתה, כשאנשים מגלים שהם
אחדים אתה את השני, הם מתחילים לדימוי אוטומטי
גם של עצמם וגם של הולתם. זה השיא של האהבה
ואין לו שום קשר למציאות. כי ברוב שמתחילים
החסיים והרבי הזה הולך לאיבוד.
במובן, אין תקווה לנישואים שיש בהם אהבה.
יש רכבים אחרים כמו כבוד הערכה וידידות.
בעיני, אידיאלי הוא המצב בו כל אחד מבני הזוג יכול
לשמוע על העצמאות שלו. בלי תלות ובחוראי בלי
היטמעות. כשצוערים יש, כמובן, תשוקה עצומה.

בטח שאני אגואיסטית,
והייתי רוצה להיות יותר.
זה דבר גרוע לסכיבה אבל
לא לאישיות, אלא אם חונכת
לשרת אחרים.

מקום הצד הזה שבו אפשר
ירי הנופש שם תמיד הכר
חית הבגידה. למדתי את זה
היום. זה התבשר לי סוף
סוף. רוח אלמוג מנסה
לשחרר את הרגע שהביא
לא לנפח את המשפט הזה. אולי היסרון של הרגע
לעומת מה שהבנה שתביא את היכולת להמשיך.
משה לא מצליחה. המשפט לקח מהסיפור
שלומיה, היא אומרת ולא בטוחה. מרפדים
ומקדים לשוהת המדייקת. המשפט לא מבוסס,
היא מנסה. האמירה הזאת לא נברקת.
משפט שיש בו הרבה, אבל אני ממחרת
מבט.

המלה תופש טחפת אותה לרומן
התוכי שהיא כותבת. גם שם היא
מבצאת את עצמה בדיקת את
משמעות העצמ. והאם העצמ
של האתר שולל את העצמ של
השני. האם תופש הוא רבי
שנחש פנימי בתוך המציאות או
שנחש רבי פנימי. אני חושבת
שהוא רבי פנימי. אבל גם אותו מאד
קשה להגשים. כחיי היסודיים
לנו ומשחרר וכן תנוג הילדים שכל הזמן גוללים
על מנפם. הדיים הפנימיים שולטים בנו וחדות,
תנוג, מראות, היסטוריה וכדורא באלה. כי
החושן בדידה עצמם, האנחנו בכנסים למין מחדה
הידי.

הידי "שלושתנו סט שותה שותה, הבצלת ואור
מיני בעמדה האנדרון "נשים" שיצא לאור
היה אלה בעצמם "ספר" ספר רק עם כריכה ורודה
שעל רעם המבנים והמביאה ורדה אפור. שבעה
עמודים על שבע נשים פיסרות, וולות, מתמחלות,
מיניות ולא מסופקות. ברוב היסטורים קיימת
רשות או חסדנות. הנביעה ברמת והאם מאד
יש, שבע נלתי מרגשת. יעל פלורס, וועקרת
האחת שירי בהם מסבך אריפוס.
רוח אלמוג ארבעים וחמש וחצי, מבידה את
השני שלה. יעלה להתחיל עליו רי בבירור מבוזר.
שם שם קשה לה לידר עליה. הבית שוללה בו
האחת שם חצי. שני הדיים שלה היו רומנים
אליהם. היא נכחה בתוך אדם ממזרי וקפדני,
לעומת מור גרסה מדינית. כשהייתה בו
היא נכחה אבא משוללת לב. על המחת של
היא נכחה של נחית. בסיפורים שלה נלחם
היא נכחה של נחית. נחית של נחית. נחית של נחית.
היא נכחה של נחית. נחית של נחית. נחית של נחית.
היא נכחה של נחית. נחית של נחית. נחית של נחית.

רות אלמוג / שלומית

והא נבגשה מביטח לעצרה לפני שחזר אל הלבן.
 "זה שני שבועות ילדות. תחילתן חושב. דרדת בפת תענית יש באזור הזה. אינו זרבת חזקת
 הנוק באילו שני שבועות, ובזמן אבל תהיהם של האור מבטיח כי אישקט איתו, אישקט
 ממיד. תנסה לחזק את זה. את חוסר העונות, את הקדחת של תשובה, את תעוררות
 המהות האור שבין התעוררות לדמיונות."
 "ואז ויתם סימפליטי... אני פלא שחשבת על שדרה. זה היה מזה גנוע."
 "אולי תביט מנחם אילי בדרות. אדומיהם נקצמו קטן לוחות... אני כחולב מסודר אצלכם בראש.
 אחת בדיקו מן כלל המכונים שלי, סתם בורגי עמית. קולח חייה וזוי אמת.
 "אני מפתיע... את התפתחות למעט בן... אני עמיתא.
 "אני משוננת אחיני... כל הצאצאים שלו, אבל זה במיוחד. אני מרגישה אותו כאילו אני שומר
 הדומלת שלי, אחיה הוא נגע בבובל החתרת שלי הוא יא... מפתחונת מנחם אני מביטת אל
 ידעתי לרעה כלום. זה קרובות שותף שמי, מרגישה אותו שותף. מרגישה אותו שותף. אני תחנות
 ורואה ראשונות כלום. זה קרובות למרות שמי, ואני רואה אותו. זה להכביר כל זה. זה שלי.
 מרגישה אותו זה חשודו שחשט חזה שותף. כאילו מעבר לשותף האשונות הזה יש מקום עמית
 זורח חזק ואשך חרודי לשם...
 "זהו בגלל שותף חיה סימפליטיס, שותף מצליח לעשות כל דת זה."

משנה, המלים האלה, חרי אחרת לא היית עומה בזה, אבל אני נהרגה אם אשתדל על מה ש
הוא נ"ך... ככה נאמרה משה בן נחמיה על שמו, כאילו יש אילו נהרגה אשתדל בלעז אחר.
מכרית לרעות ולשם אבנים על שם הבשר...
הראוי, אני לא יודע אחרות, אני באמת נורא מצערך שאני לא בדיק מבין על מה את
מדברת.
אז ובה... ואולי לא, אולי זה צריך להיות ככה... איך שהוא היה תמיד מואנה, תמיד אשכ
אני אשכ לא ראה את עצמו מחוץ לעצמו, מאופק לא ידע וקיסות ממונה. והנה
שאני אלה הכי מעריצה בו... והבית הזה בשם בתיים מתמודדים... אני שם בדיק, אבל, אני
מורא... הילד הספן בשרת ממשהו מכוונת לא מחוץ לכל הקשרים, המעוררים והנאשם.
אני מבין את היסוד... רצונתי המפוסק והחריף...
אני מבין את הדבר הזה... ומה תהיה לו? עוד שם את האידעו חסד נהום, אין אף מלה של אמת
בשרת, תהיה אמת ומועז?
...אולי... אבל אתה אומר, בכוון האמנים האלה תמיד מתקשים את האמת שלהם מפני
לבו, לא?
שלימות נשמה ושיטה של בזה... המלים האלה 'אמן' 'אמנות' אינן שאין נשמה אמת, זה נ"ך
מכוח אחרת ככלל מדובר בה בתיים... עודם כל בדרך של חיים, בהכרעה מתונה, חזקה
הכרעה שיש לה חזק, להעמיק מחוץ גבול, ושלה תשעה אני לא מאמנה... בשל בתיים
החשיפה לבשר לא אני לא חזקה שלימות כאילו יש בידה, ואני לא בעוזה בשל שום לא
יוצאים כל דחיים שלהם מחוץ נשמה מרצה..."

מבנות בתוך החיים ובתוכם שבתוך תמותה. אמונתו, אלו, מלך וסתר. זה כמו ללכת לעיר
והצבאית של חתך הראוי ולומר: זה שפיתח. את מראד איוטילעונו
אלו של שפת שפיתח, אתה...
אנחנו, אנחנו, אנחנו... לא... אתה וצוה לדעת את האמת, אז מן שטות מיה, זה שטות
מחורבן. שחיתתה של החברים של חכי טובים בצורה חזק ונבילת שפיתח את איוטילעונו של
חילדים. שלו עזר וברא מן שלם את הית מסלול לחיות. שכלום של שום אדם, כי תיו לא כל היום...
האמת למי תתקיים...
ואחר כך אחר כך, דון וראן כמיתח. כמון וכמו אנחנו שלך.
עשאל ודקון. אבי באסא וית דון וראן דרל בשעת. הרב ויתר ממי.
סלומית אברלי. אתה מצדו אתה, ודקסון, מן אתה חושב. שות עובד של חתך
לעמים זה רק מחורבן. שות חדרת זה רק מחורבן.
לא אצל אבי שלך. חתה זה ממש כמו חדי.
סלומית חתקה. לא את השרט את קנים שם ויחיד מראים.
חית חדרת ומנחת אל הצד. ואחר כך, חשיל, חתה מן הרב קדש של בלעל חתך. חתה
שחיתתה כי את וצוה לעצום את העתים שלו וישמור בחינת את תמננה חתמה, אילו אפס
חית שם אדם יוכלו לחזק עצמו. אז תו מן שחיתו עשלה. חתהו לוקחת את את חתך בלעל.

אנא ברברים ואל ערד. כשרואו איסוף יפה לידך
אל יבולו להחליץ ולקיים ואומרו דא נה
הוא ואל יבדד כלל מנהגו של הרמב"ם אל
מבצטתו. שמחה הרב"ד. זאת מכסימום
מזמור שאני מביא לצמח.

מאמרו היא גזירה לציון שבכל השפיונים שלה
הם עומדים על נפשם, מה כל שפיון את הבית
אל מכירתו את הרבם המכיתר מה היא גם כבודת,
הם משה, במשפט על החושם הגזירה איתו
השפיון, וכלכלתו להציע לשפיונים שלה
המשפט הזה עם הגזירה, היא אומרו, עשיתי

מאמרו הבניתי אותו. אתה בעצתו שחורזיך ואל
מז איתו הבית העובד, שחורז, ככל שחורז קשה
הביא לי את העצם. אבא אל השפיון כמזור ואל
מזור וכלכלתו לצאת קצרים לכל מיני דברים אומרו
מי דבר כמה אשמה סתמי איתו, ומה הכלל שחורז
דברים.

הידיד הוא נאמר בזה. ולדעת. מי נשמה
קלה של רווחה וקצת של ציון. שפיונים חזקים
ומפומלים יגורו אסאן, אנד שנים ארבות, איתו
דעת סתמית של דם. אנלי הרווחה ספיון, איתו
מסמנו.

פיעה ביפר

[illegible]

מלך מלכותו עם כל מיני מיתקים חשמליים
מלחן ללא מרק וכדומה כאלה ודבריו זה מבטיח
לפרנס ולעושר והופש מיליונים בזמן שנת
המלחמה על פינה עתידתם ירכיבו או על מנת
הוא יאמר כי פירוד הוא אחד, אבל ככל זאת היא
הנחיה בתחילת האליהה הנאור

מפני דרך הפתח שמעבר לרלפס האדום
של האות את תבונה העשוי שלפני שרופות
המחנה בצק המחנה גורים במיליונים הרמשים
הוא מוחלט שולמים את כדורי הבצק ומגוללים

© 1997 by The McGraw-Hill Companies, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America. This book is printed on acid-free paper.

**הפונדק של
דיקנס בלונדון**

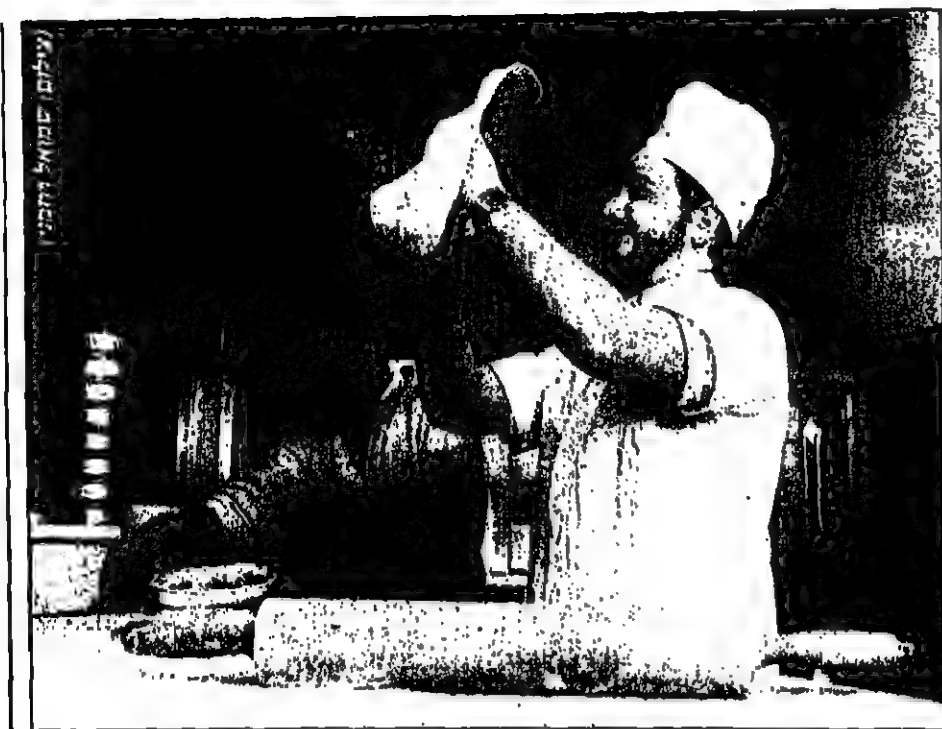
חי שמשש בחו"ל מקומות מיוחדים וצווידיים וקצת יוצאיהם, ויזום לעצמו מבנס המעטות של אות השם "המורגל של דקס" (ליד ה"טואור" של לונדון). כל דג מותה יביא אותו לשש, וזי שפדוף ורבת והחזית - המש דקות חליבה מסע יתענה.

לחזור למאה וקודמתו "המנהל של דיקסון"
ליד ה"טאואר" בלונדון.

[illegible]

לאכול בחוץ

שואו־ביס, החנווייה האיטלקית" בימו: דני וסמי ובצקי הפיצות - יותר טעם, יותר פריכות.

[illegible][illegible]

FIN

סלובקיה 37

החליפה של חורף 87-86' מזכירה יותר מכל חושא מוסיקלי שקומפוזיטור מוכשר מתרגל בסולמות שונים. בין גשם לרוח נפגוש את הגרסה הקלסית, החליפה הסקסית, המערכת הגברית וזו הרכה, הלא-מחוייטת. בצמר ובכותונה עבה, בפשתן וקטיפה, באפור, לבן ושחור המסורתיים וגם בגווני חמים ועליזים.

מאת יהודית חנוך

מיצין מקטורן קצר עם מכנסיים, משומאל - חליפה נטפאלית בסגנון שנות הארבעים עם תוספת בד ברכיים (האני מורד).

KODAK EPN 60

צבעוניים כמו שעושים ברכים מהבגדים והמצאים כיום בחנויות. כדי לתפור חליפה צריך מיומנות מקצועית, והיא העושה אותה לבגד איכותי ויקר שרק מעטים יכולים לבצע.

איפה קונים חליפה? "לפולגת" אין אצלנו מתחרים במיכור ובאיכות המעולה, שהיא תמורה מלאה לתורת המחיר. הסגנון העכשווי של "ליידי בניר" עדיין קלסי, עם נטייה קלה לחידושים, בעיקר בצבעי החליפות. חליפות מחוייטות מציעים גם דק לימור, דור מני, האני מורד (ירושלים), רחל אהרונביץ, ערד מרוביזור, ערד

המחירים: מ"מ 300 ש"ח ומעלה. ממוצע של 400-450 ש"ח לחליפה מאיכות טובה. היקרות ביותר - 1000-800 ש"ח.

הקלאסית המחוייטת מציגה אליה השנה גם בצבעים עליזים (בגיר).

המחוייטת של או גיורה של סטודנטית, או שהחייטות המעולה נשמה וכתמה על חושי השלמות של הצבע.

החליפה של חורף 87' אינה בגד סקספוזיטור מוכשר מתרגל מולמות שונים - קלסית, עם מקטורן בקו ישר, ארוך עד מעבר לברכיים או, בגרסתה החדשה, קצר שלמחצה צווארון, ולעיתים בצווי קטנים כשם תצאית ישרה או צרה. לנף תצאית צרה מאוד, מלווה בעלי סירה וגרביים כדים, שתכבב גם כשגד של סרס ויש חליפה שובבה של מקטורן ארוך וצמוד תצאית מיני טיפוס ברכים, העתק מריוק של חליפות משנות ה'60 העליונות החליפות המיני של מי קוואנט.

התנועה רק התמסרה המלחה. יש חליפה גברית עם תצאית או מנסיים, מאייגים - שפעם היו מקצועית במסגרים מבריקים וטלאים

נמי ריגן אהבת אותה קטנה וארומה מרגרט תאצ'ר לובשת אותה - קלסית ומרובעת - ככ גרעמורה. סינה טרנר, שותמה וסקסית, תושפת רגליים בתצאית מיני שיעצב תפר לה ידידה, הפאריסאיות האלגנטיות אימצו אותה השנה צמודה מחוייטת, מרגישה את הנוף, בשחור או אפור.

החליפה, כמל המרובעות הקלסית שחורה למקום טוב באמצע האופנה, מציגת יותר מכל בגד אחר כמה מגמות חדשות באופנה של היום: האחת - לכיוון השמרנות של פעם. אחרת: שינוי בתפישת הבגד כמוצרי-צריכה של קנה לבש וזוק, בגד לעונה או שתיים. נוספת: ניגוד גמור לסגנון הרוקמורשל-מאלתר. היא גם מתוירה אלינו מנודים שכמעט נשכחו כמו אריג משובב, תפירה

הסוף נסקמית

פולגת בניר

הרדיה וטילון ריכודי וזשומן
מרדי מורית - עם זוכרות!

חילום - 24 שעות ביממה

שירותו מיוחד
לדורשנות במיוחד

תחן למסור פרטים אישיים, לצוות היועצות,
מילוי שאלון ההרשמה, באמצעות
טלפון, בין השעות 08:00-16:00.

תכשירים בלעדיים לריכוזי חשומן
ומשקו מתפכני - משולבים אישית
בתוכנית ההרציה שלך ובפיקוח ופואי.

חינם - מרזי מורית
שולחת עכשיו לביתך חומר
ספר מפורט + הוכחות
צולמות להצלחה.
וייג: 02-663125,
02-63042, או בחלוש.

י"ס שולח, בית-שאן, טירת צבי 8/1575

מאת איילת השחר

במחנה הכנסי עדיין צפויים כילבול ואכזכות, אך שני - החל בחודש מרץ יוכלו הקשתים לחזור לתחילת התגלה שלהם ולסמוך על המזל. בשנה הבאה יצמד לצידם ככל הקשור להימורים ועשייתם של קלים הכנסיים על מזל. מונח וז' שלילה

(22 בטמבר עד 21 בדצמבר)
של דבר תפעלו למי צו המצמו, אבל למי
אתם נותנים לנהוג אחרות, יתכן גם שתתחבקי
העץ למישהו. הכולל לצאת לטיול מהנה בלי
לחת מרי כסף, אולי בעצם אתם רוצים לחד
לשנות

22 בדצמבר עד 19 בינואר)
מסיום לא לפגוע ברגשותיו של ידיד, אבל
של דבר תיאלצו לעשות בו, וזה לא יהיה
שטחם. הצעה בתחום הפיננסי? דורשת בדיקה
דקה. אין ספק, אתם מוכנים עכשיו לנסות
חדש.

20 במרץ עד 18 במברואר)
 שיתולע השבוע יוכל להיפתר באמצעות
 שיתוף כדאי למוט ליעוץ. זה זמן טוב להי
 עורכים במעילות קבוצתיות. אל תהיו תחודי
 מדי ביחסים עם מישור קרוב. אפשר לערב
 כל אחד

(9) בכבודך עד 20 במארס)
התלבושות רבות לגבי הדרך הקובצו ביותר
ועלית, תעשו משוט במיטב יכולתכם; אולי
ידעו טובה יותר, בנושיות הקיימות. הצעה של
לא תהיה לעיניו, אך שיטות חדשניות ועולו.

אשריל מציב אתגרים בכל הנוגע לקשרים עם

שחזו עולל לנסות להשיג אתכם שוב, שכן החלטתם לחזות בנושא מיינס, אל תיחזו לו - הגנו על עמדתכם. בתחום כוללים, בדא לכם לעשות דברים שונים מהד"ח שבו אתם עשויים לשמוע ממישהו רחוק.

יו"ר (20 באפריל עד 20 במאי)
תכנון וביצועים במישור רביתי, אך ביכולתם למ-
ול להדגעת הרוחות, אחריות נוספת מוטלת עכ-
יו על כתיבתם. תוכניותיהם של אחרים לא ימא-
זון בעיניהם, אולם תוכלו להמציא תוכנית

אומים (21 במאי עד 20 ביוני).
 מפתח ברושתי של מישח קרוב, מוטב לשי-
 ר ביותיים מרחק ולא לדרב על זה. למי שאתם
 זקקים לחלוטין במאמצי שלכם, כדאי לחזור
 יענות המעסיקים של ירד. אפשר ליחטה בלי
 ירח מומציאת.

רען (21 בינוי עה 22 בולח)
מים אלה רצו לחשאו את תכסך ואת ברטוסי

יצוי להתייחס לממונים או לשותפים בעלי מעמד במקום העבודה בהרבה סבלנות וטקט, שכן תגובות נזיזות או אגרסיביות מרי עלולות להזיק לו.

האשראי בבית, שכן אין ספק שתוכננו הרבה או
זקנו משהו שאין לכם צורך בו. אתם שוקלים עכ-
שיו רעיונות כיצד להגדיל את הכנסתכם - עבודה
וסתת למשל.

מיר (23 כולל עד 22 באוגוסט)
 נעיות בוחזית הביתיות עלול להטריד אחכם. הן
 לא רציניות, אך מהוות מערד. בימים אלה כדאי
 לחפש משהו מרגש שלא עשיתם קודם לכן. השי-
 נוע הזדקקו לשיחות מעולה נוסף מצד קרובים
 וליקבם בחור.

תְּחִלָּה (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)
מתחם רגשיים עתה יוחר מהדגל ונוטים להועלב
אחר מדי. עבודות שונות וסידורים בבתי עשויים
החסיא את דעתכם. מישור שעובר יחד אתכם
ידיה תחתיה במיוחד, אך הקסם שלכם ורעיונו
המגובשים יעזרו.

הזמנים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)
 עתיד קטנות עלולות לצוץ בין ידידים. אם תהיו
 ובלתיים ומחויבים, חובלו למתור אותם. זה לא חזון
 שבת בבית ולחכות, כדאי לקבל חומנות ולהתחיל
 ע' להבדלים חדשים. זה חזון להרשם לקורס בני-
 ילד ודגש

בקרוב (23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)
 יושבוע לא תעשו את העיסוקה הגדולה של חיי
 פ. התמקדו בעבודה השוטפת, ואל תחשבו על
 תחומים חדשים בניהיים, ביום יערכו להיות
 ואור זהירים. בניהיים עם הורים. חפשו דרכים

41. חתומים

פנטהאוז יגאל לב

יד מתוך הקבר

מש ברנע האחרון אמא הטילה וסו על נישואי. להשתגע מהאמא האת. לעולם לא יבין אותה. חמיר כל כך חשפיה. ליברלית. נחמנו לו לעשות מה שהוא רוצה. אבל מאז שהתחיל לצאת עם רינה, בת הכפר שלו, דומה היה את אחיה חצו קווי מרירות דרים שלא היו שם לפניו. הבק חווה של עשרה הבדר אבד. מתאם כבר ידעה עליה עייפות. לא בשום אופן היא לא מסכימה שדני, בנה, ישא לו לאשה את רינה, בת השכנים.

רינה, ששירת יחד עם ניר בצבא, חור עם תום השירות לכפר, והשניים שמרו על ידידותם, מקפידים להתראות לעיתים מוזמנות. ודא לא מבין את אמא שלו. משהו קרה לה. סיפר לגיר. "אתה הרי מכיר את רינה. גרלה בבית השכנים. עוד כשהייתי ילדים אהבנו זה את זה. אף פעם לא ראינו את עצמי בלי רינה, ועכשיו אמא לא רוצה לטפוע על חתונה." היא כנראה יצאה מדעתה.

בפעם, לרגי נוסה היה שניר, חבדו, עריין צעיר מכיר להבין בעיה מכוכה כל כך. שניר בפעם נותר יתנוכס שגמר את הצבא וממשיך את לימודי התיכון שלו באוניברסיטה. עד עתה עריין לא חש באהבה נדירה לאי כבאב אמיני. אולי בגלל זה חש יותר בנוח כאשר סיפר על ביעיו לגליה. אליה חמיר אפשר היה לפגוש ולזכות באופן קשוב.

את חושבת שאמא, אולי, מקנאה? שאל את גליה. "קשה לי להאמין. יש בינינו יחסים ממש נהדרים. אז מה זה יכול להיות? רינה עצמה הבאתי אותה אליכם כמה פעמים. ראית אותה. לילה נהדרת. כשרינה קטנה חמיר הייתה אצלנו בחבריה, אבל מאז שהתבגרה והתחלת לצאת יחד, נדמה לי שאיזה תחול שחר עבר בינה לבין אמא שלי. אני לא מצליח להבין למה. גם גליה לא הבינה. היא אמנם הכירה את רינה, נערה נאה, חכמה, שטת, תבולת עיניים, נשית ובנונה. קשה להעלות על הדעת אם שתתנבד לנשואי בנה עם נערה כזו. אלא אם כן אמא שלך מצפה שתחתן עם איזו מיליטריית."

דני חיך. "המצב שלנו מצויין. אני לא חושב שזה מה שמציק לאמא. בשום אופן לא."

בחור נאה. נבון, קומה, והובשיער, עיניים בהירות, צוחקות, שעששיו הבישו בגליה במבוכה. לא הייתי רוצה להכניס לה ברוח שלנו, כמו שאת ידעת, כבר לא כל כך סורחים לבקש את הסכמת הוראים לנישואים. אבל לא הייתי רוצה לפגוע באמא."

ומה שמצגע את דני במיוחד היא העובדה שאבא שלו דווקא אוהב את רינה. הפרשה נחשבה למלך תהליכות במשפחה. גם האב אינו מבין. מדוע דווקא הוא, כל כך מתנגד? לבת השכנים היפה. לא פעם עולים השניים בבית פשוטי מדוע לאמו שהוא ישא את רינה. ולא חושב מה העולה של האם בנפיו.

על גופתי המתה, מסננת או דורה במין תקיפות עיקשת שלא הכיר אצלה מעולם. אני באמת לא מבין את אמא, חור ואמר לגליה. חמיר הייתה מין אשה רכה כזו, ערינה, ופתאום היא כזו עקשנית. "תשאיר אותה אצלנו ותצא עם ניר לבלות. אולי, כשיהיה בינינו, אצליה לבד את העייד."

מבט אחד יכלה גליה לקבוע כי האשה שלפניה נושאת איוה סור ענוס. הייתה לה הבעת מבוהלת, עצבנית, הסרת-מנוחה. לבאורה, אשה נאה בראשית שנות ה-40 לחייה. אבל גליה יכולה לראות את החרס המתחלל בפנים, מפין תהליך כימי הפועל ברקמותיה ובקרבן יסגע גם בחיצוניותה. לדורה, מצידה, היה מאוד לא נוח לא הבינה מדוע, בפעם, השאיר אותה דני במסגרתו של הורי דידו ומיד לצאת משם עם ניר, משאיר אותה בחברות אשה כמעט ודה העוטפת אותה באריכות דאגנית.

גליה חזרה את החברות הארוכה שבין הבנים, סיפרה על הצלחותיו של ניר בפסולת למשפטים, על כך שמתחנה מסוימים הוא עדיין לא התבגר. את ידעת, אילו היה בא אליו היום ואומר "אמא, אני רוצה להתחתן, הייתי חושבת שהשתגע. מה רע לו בביתו הוא אוכל, מתלבש, אנוח אפילו משלמים חלק משכר הלימוד שלו. למה לו, בגלל כזה, להעמיס על עצמו אשה ובית? בכלל, אני חושבת שגבר צריך להתחתן רק אחרי שסיים את לימודיו והוא יכול לזכות לעצמו קריירה."

דורה ויברה ביוכס. "דני לא לומר, ואצלו בכפר מתחננים צעירים יותר נוח לנהל משק נשניים." גליה המשיכה לחפור, בעקשנות נשית. קשה להאמין שצעיר כן 23 כבר בשל לנישואים. מה כועד לזו שיראה עולם, שפיתונב קצת. היום הצעירים מתבגרים מאוחר.

רינה כשלה, מרבת במי שכמאת שר. "בכפר מתחננים מוקדם. 23 זה גיל לא רע לבגור. דני לא רוצה ללמוד. הוא חקלאי מצויין."

גליה: "אז למה את מתנגדת לנישואים?" דורה כמו קפאה והסתגרה בתוך עצמה. זה לא עניין. הייתה שתיקה ארוכה. אחרי כך תחלה לדבר, לאסלאם, פניה מופנים לחלו, עריין מצבה מיוחצ שרק המשיך החלו להתמוסס. היא ויברה בקול עמום, במלים קדויות שלא חמיר התחברו בקשר הניני. גליה הדגישה שהיא שומעת ועקת כאב עתה, ענומה, הבינה שאלה מלים המושפעות לראשונה, דברים שאישה שיושבת מולה לא העזה קודם לכן להעלות על דל שפתיה. עכשיו, דווקא מתבסר שלה ובחברות אשה דרה, נוח לה להחשיף. היא אפילו חייבה לדבר, לומר את הדברים לפני שהם ידעילו אותה.

עברו עלי הרבה שנים של חדרה, של סיוטים... עכשיו נדמה לי כאילו העבר הרחוק נפתח ומתוך הקבר נשלחת יד... חשבוני פגע שהדמיין שלי יכול להיות ניהונם אמיני, אבל המציאות נהדרת כנייהונם נורא יותר. להתייטר לילה לילה... אומרים שגם לאלוהים יש ניהונם משלו, והוא - אהבתו לבני-האדם. הניהונם שלי הוא אהבה אסוריה."

לפתע היפנתה אל גליה את פניה וגליה התרועעה. נדמה לה שהחשייה הקצרה הזו נמשכה שנים ארוכות. האשה שמולה כמו חורקנה פתאום. תהליך החרס שחילחל מכפנים נגע סוף-סוף בקרנם והיצויה.

דורה ניסתה לצחוק אבל צוחקה היה נורא מרעונית. את לא מבינה איזה ניהונם אני עוברת. דני שלי הוא מרי אהבה אסוריה. אהבה לשכן שממול דירה, לכן, היא אחותו של דני."

הצדק במעצר

(המשך מעמוד 32)

הנפשי של העצור. אנשים לא יודעים להעריך נפשו מה קורה לאדם שעוקים אותו מסיבות, אשר ער וינירוס. "כדי לתפקד בצורה נורמלית אנו זקוקים לעינו, לשינה - הבית, המשפחה, העבודה, השק מלול הצרות. כאשר נשלפים מהענינים הללו שנקטים את המשמעות. האדם מאבד את המרכיבים הקיוניים שלו ואי אפשר לצמצם את התנהגותו."

תנאי המעצר עצמם הם ללא ספק מרכז המורס. גם אם יש צורך במקרים מסוימים ללמוד אנשים שערדיין חסם מפעם, מדוע לעשות זאת בצורה משפילה כל כך?

ביעית המעצר הממושך משפיעה לדעת ער וינירוס גם על תוצאות המשפט. מי שמתייחס אל שופטים כאל מלאכים, אשרי וטוב לו. אבל העלות וההיסרון שלהם ממונה בכך שהם בני אדם. לאחר שאדם ישב שנה במעצר, לשופט יש בלוק מבלי לומר לו "סליחה, לך הביתה, טעינו. ויש גם תהליך חוב יוחר. הצרכים מאמין שהמימסר והמקריבת האנוכית את החוק מייצגים את הצדק. כשעוצרים אדם ושמו מתפרסם בעיתון, יש תהילה הלא כללי. לא מאמינים האלימים כימים. ידע אתה, אם עצור אותו עד תום ההליכים סימן שיש בזה משהו. ואז מתחילים להתגלגל סיפורים שהאיש כבר נבב בוכה אצל הגננת חזונה, ובכלל היו עד סיטנים שהוא בגלה ותהליך הזה עובד גם על שופטים אם גם בצורה פחותה. אדי תשעה חודשי מעצר משייכים את החשור למנהג הדעים. קורה גם שאותו תהליך עובר על החשור עצמו. כתא המעצר יש צורך להתמקד במשהו, זה במקרים את דגש האשם במשור ער אתר ששנה בחייו.

היה מעשה באדם אמיר מאור שיוף חשבונית מס במיליוני דולרים. ככל שהתאריך מעצור הוא פחות שפה שמעולם לא עשה בה שימוש. סלנג של בית המעצר. אני זוכר שהוא אמר לי "תגיד לו שאם הוא לא יעזור לי אני ארים לו את המכונית". קימת עד תגובה חמורה אנשים, אחרי מעצר עד תום ההליכים מסוגלים להודות גם בצדא אינם. היום לא צריך להיות יד בחקירה. בריבניקה מסוימת אין שום בעיה להוציא תודאה. הציבור לא מבין באיזו מידה אנשי לביא אנשים להודות במה שלא עשו. עצורים מניעים לעיתים למצב של חוראה, מתוך רצון היסטר לנצח מבית המעצר, והאשלייה שכבושו של רבני יוכיח באילו דרכים תוצאה מפיחה והחוראה קרחה זו שטח."

כדי לפתור את הבעיה במלואה יש לנקוט בצעדים לסווח קצר וארוך, במליין ער. שיינום. בסווח הארוך צריך ליצור מרוצדות המאפשרות משפט רצוף, מהיר וללא דוחות. בסווח הקצר - בתור המשפט להבדיל במידה רבה את התוצאות. בעניין המעצרים, ולהיענות בצורה מבוהלת ומצומצמת יותר לבקשות המעצר ובמיוחד לבקשות המעצר עד תום ההליכים."

על כך מוסיף ערד יצחק מוריין: "אדם שנעצר עד תום ההליכים, משפטו חייב להתחיל בתוספת הקבועה בחוק. אם לא יתחיל, ישתחרר העצור אוטומטית. לא יתכן שתופש האוורר יהיה שרוב לארשינספרציה מסורבלת. אם התביעה ליקשה לעצור אדם עד תום ההליכים והוא יוצא וכו', יש לו חות לפיצויים. סכום רציני שינתן לו. באופן אוטומטי כל דם מעצר. אני מאמין שאנו מדינת חוק למרות שבמקרה האחרון נוצר חדרשם שאנו מדינת חוקים ב" ברוש חפס חסר רמסנו כל חוק מוסה."

יש משהו של חוחרואיש, מבטל ערד וינירוס. ברגע שמילת האכזריות קונה לה שכינת בארץ חוקים אין עוד גנוס מצרעת זו לעולם."

מוביל חמיר

שתי אצבעות לסואץ

(המשך מעמוד 26)

אחרי, אך נקצור זה ככה אחרי הכנרת רציני לנסוע לחיילא. עשו אסיסה כנרעין שלי, בשומר הצעיר, וזה גם לאשר או לא והאם אני יכול לנסוע או חייב לישיר איתם. בסוף הם החליטו שאני נשאר, אבל אני, הם אחרי הכנרת, נסעתי. עם עוד חבר. טיול מדומה בכל מיני מדינות. קצת טיילתי לבד, קצת עם. נשארתי הצטרפתי לגרעין אחר. עובדתי את אלה של קרית-גת והלכתי עם אנשים שהכרתי מחד, בכל מיני מיפשים בבאר-שבע, בתל-אביב. שולק מסם אני חבר עד היום. אחרי הפינע בטרנס: וזהו, עשש שוסטס, ניוורא ארליך, כולם בני הגרעין כל. חלקם חיו חיים בנגב, בנרופית ובסמר שבסביבתם נלמנו את החרס. הם עמדו לנו המון. נתנו ציוד, אוכל, וספור שלך עם השומר-הצעיר כמעט קלאסי. וזה קרה חרבה אנשים.

גבת, וכשאני שומע ויכוחים כאלה היום, בדרך שופטים כאל מלאכים, אשרי וטוב לו. אבל העלות וההיסרון שלהם ממונה בכך שהם בני אדם. לאחר שאדם ישב שנה במעצר, לשופט יש בלוק מבלי לומר לו "סליחה, לך הביתה, טעינו. ויש גם תהליך חוב יוחר. הצרכים מאמין שהמימסר והמקריבת האנוכית את החוק מייצגים את הצדק. כשעוצרים אדם ושמו מתפרסם בעיתון, יש תהילה הלא כללי. לא מאמינים האלימים כימים. ידע אתה, אם עצור אותו עד תום ההליכים סימן שיש בזה משהו. ואז מתחילים להתגלגל סיפורים שהאיש כבר נבב בוכה אצל הגננת חזונה, ובכלל היו עד סיטנים שהוא בגלה ותהליך הזה עובד גם על שופטים אם גם בצורה פחותה. אדי תשעה חודשי מעצר משייכים את החשור למנהג הדעים. קורה גם שאותו תהליך עובר על החשור עצמו. כתא המעצר יש צורך להתמקד במשהו, זה במקרים את דגש האשם במשור ער אתר ששנה בחייו.

היה מעשה באדם אמיר מאור שיוף חשבונית מס במיליוני דולרים. ככל שהתאריך מעצור הוא פחות שפה שמעולם לא עשה בה שימוש. סלנג של בית המעצר. אני זוכר שהוא אמר לי "תגיד לו שאם הוא לא יעזור לי אני ארים לו את המכונית". קימת עד תגובה חמורה אנשים, אחרי מעצר עד תום ההליכים מסוגלים להודות גם בצדא אינם. היום לא צריך להיות יד בחקירה. בריבניקה מסוימת אין שום בעיה להוציא תודאה. הציבור לא מבין באיזו מידה אנשי לביא אנשים להודות במה שלא עשו. עצורים מניעים לעיתים למצב של חוראה, מתוך רצון היסטר לנצח מבית המעצר, והאשלייה שכבושו של רבני יוכיח באילו דרכים תוצאה מפיחה והחוראה קרחה זו שטח."

כדי לפתור את הבעיה במלואה יש לנקוט בצעדים לסווח קצר וארוך, במליין ער. שיינום. בסווח הארוך צריך ליצור מרוצדות המאפשרות משפט רצוף, מהיר וללא דוחות. בסווח הקצר - בתור המשפט להבדיל במידה רבה את התוצאות. בעניין המעצרים, ולהיענות בצורה מבוהלת ומצומצמת יותר לבקשות המעצר ובמיוחד לבקשות המעצר עד תום ההליכים."

על כך מוסיף ערד יצחק מוריין: "אדם שנעצר עד תום ההליכים, משפטו חייב להתחיל בתוספת הקבועה בחוק. אם לא יתחיל, ישתחרר העצור אוטומטית. לא יתכן שתופש האוורר יהיה שרוב לארשינספרציה מסורבלת. אם התביעה ליקשה לעצור אדם עד תום ההליכים והוא יוצא וכו', יש לו חות לפיצויים. סכום רציני שינתן לו. באופן אוטומטי כל דם מעצר. אני מאמין שאנו מדינת חוק למרות שבמקרה האחרון נוצר חדרשם שאנו מדינת חוקים ב" ברוש חפס חסר רמסנו כל חוק מוסה."

יש משהו של חוחרואיש, מבטל ערד וינירוס. ברגע שמילת האכזריות קונה לה שכינת בארץ חוקים אין עוד גנוס מצרעת זו לעולם."

מוביל חמיר

מימין במדבר עם משקוף אר"ם מת: ביקשו מים קיבלו ויסקי.

על קולנוע. על חסר, על המוסיקה שלו, על החוקים וצוות שעבר איתו. בא נרבר על השיר "אונגט פוטרול", שהוא אחד השיאים בסרט, כשהחייל המצרי שנשפט לפטרול הישראלי מתוך רחמים, שומע אותו בסרטיסטור ופתאום מנהיג לצליליו את הסיוד כמו בפעור. כן, גם זה סיפור מתקופת השומר-הצעיר, מכיתה ר. אני זוכר בחורה של ילדים בני עשר שרה אותו בשרות לכיש, באכסטוה, בבערה לעבר השקיעה. שרים את השיר הזה באיטליק ולא מבינים אי מלה. זה דבר שנשאר איתי, וכשהלכתי לצלם את חסר, ישבנו עם רני חס שום אזה היה בשומר הצעיר, וראינו שאנחנו

המהפכה הישראלית בשיווק דהיטים ישיד החלה!

מהפכה בהרגלי הצרכנות של הקהל הישראלי אין צורך להתרוצץ, אין צורך לשלם פער תיווך אסטרטגיים. 20 יצרנים מאוחדים בתנועת מפעל אחת, תחת שם אחד ובאולם תצוגה ענק ויפהפה הנהלת א. א. רהיטים מחזיקה מבקר טיב ואיכות אחר, תחת שם אחד ובאולם תצוגה ענק ויפהפה. א. א. רהיטים מחזיקה מבקר טיב ואיכות אחר, תחת שם אחד ובאולם תצוגה ענק ויפהפה.

20 יצרנים, 500 מ"ר. חנות מפעל אחת.

המשכנתא

מחשבים

במשביר לצרכן

23.11.86 - 28.11.86

יום המוצר
יום רביעי 26.11.86

מכנסים
לנשים
גברים
ילדים

25%
הנחה

יום המוצר
יום שישי 25.11.86

שמלות וחליפות
לנשים
ילדות

25%
הנחה

יום המוצר
יום שני 23.11.86

סריגים
לנשים
גברים
ילדים

25%
הנחה

הצעה מיוחדת

מחמם מים בין רגע

אטמור

4-1 תשלומים ללא ריבית

44

כל תשלום ש"ח

15%
הנחה

הצעה מחממת

סימנס

הצעה מחממת

קרופס

הצעה מחממת

BDM

שרות נוסף ללקוחות המשביר לצרכן

קניה באשראי עד 12 תשלומים

פרטים בבתי הכל בו

מוצרים חדשים מלונדון בחנות סגס מייקל בקניון אילון

חופשה חמימה באילת
14-18.12.1986

4 לילות על בסיס לינה וארוחת בוקר
במלון (אביהסוויטה) 5 כוכבים
במחיר מיוחד של 62.50 ש"ח
לאדם לילת בחור זוגי

מימי טיול ברכב מדברי

תאריכי יציאה: 13.12, 29.11
המחיר: 33 ש"ח לאדם כולל ארוחת צהרים בשטח.

קורס גלישה
תאריך: 11-13.12

טיול ושבת חברה לציבור הדתי

★ **טיול בירושלים ושבת במלון זוהר** בתוכנית 2-3.1.87

★ **יום כיף בחמת גדר** ושבת בקיבוץ לביא 16-17.1.87, 9-10.1.87

חופשת חנוכה לצעירים

במצוקי דרגות
28-30.12.86

3 ימי טיול במסלול: מדרג, עמק השלום, מורקת, תצפית ציפורים, בעלן, מיכאל, הל דוד, רמת השרון

טיול משפחתי בחנוכה לחרמון

1-3.1.87

3 ימי טיול במסלול: עכו, המצבים, החרמון, קלעת ומודר, ראש מית, כפר חנוך

טיול משפחתי לחרמון

1-3.1.87

3 ימי טיול במסלול: עכו, המצבים, החרמון, קלעת ומודר, ראש מית, כפר חנוך

טיולי סתיו וחורף למוצריים

★ **8 ימים לקהיר לוקסור ואסואן**
הלינה במלונות בדרגת דילוקס. המחיר: \$ 475
תאריכי היציאה: 11.1, 27.12, 26.12

★ **8 ימים לקהיר לוקסור ואסואן**
הלינה במלונות בדרגה ראשונה. המחיר: \$ 415
תאריכי היציאה: 25.1, 27.12, 26.12

★ **6 ימים למצרים תחתית**
המחיר: \$ 235
תאריך היציאה: 28.12

כל הטיולים כוללים: נסיעה הלך ושוב באוטובוסים, חצי מסיקון, מלונות על רמת הטיול, כניסות לאתרים והדרכה המעולה של מדריכי "נאות הכוכב".

10 לילות בלונדון בהדרכת שחקן התיאטרון הקאמרי אורי לוי.

תאריך החופשה:
5.1 - 26.12 (חנוכה)

★ 5 מההצגות הטובות בעיר
★ סיור באוקספורד
★ ובסטראפורד
★ סיור מאחורי הקלעים של התיאטרון הלאומי
★ מלון במרכז לונדון, ארוחת בוקר

לדרום אמריקה עם מדריכי נאות הכוכב

זומישה מסלולים בתקופת הקרנבל

★ **המסלול הדרומי - לארגנטינה, צ'ילה וברזיל**
18 יום מסעיה וארץ הש קרנבל.
יציאה: 3.2

★ **המסלול המקיף א' - לארגנטינה, בוליביה, פרו וברזיל**
38 יום סיום בקרנבל - רמת ליעת משפחתית.
יציאה: 4.2

★ **המסלול המקיף ב' - ברזיל, פרו, בוליביה וארגנטינה**
34 יום חריזה: קרנבל - רמת ליעת משפחתית טובה.
יציאה: 14.2

★ **3 קרנבלים בברזיל**
18 יום מהמסע למסעילי האטומס.
יציאה: 23.2

★ **המסלול האטלנטי הקצר**
18 יום לארגנטינה וברזיל עם סיום בקרנבל ברזיל.
יציאה: 28.2

חנוכה בלונדון ופריז

29 בדצמבר - 7 בינואר 1987

10 ימים בלונדון ובפריז כולל מלונות בדרגת תיירות וארוחת בוקר, סיורי היכרות בערים, מלווה מקצועי וטיסה בחברה סדירה.

מחיר החבילה: \$ 595 למבוגר בחור זוגי

ביצוע: "אבנורס"

הגיגות כדורגל בלונדון

4 משחקי הצמרת בליגה האנגלית בימי חג המולד וחשנת החדשה. בהדרכת אבי מלך, פרשן הכדורגל האירופי של "מעריב".

★ **27.12 וסטנהאם - ווימבלדון**
★ **28.12 נוטינגהאם - לוטון**
★ **1.1 צ'לסי - ק.פ.ר.**
★ **3.1 טוטנהאם - ארסנל (משחק בוקר)**

אפשרות להזדהות במשחק מסך בלונדון אחת.

★ מלון במרכז לונדון-ארוחת בוקר
★ לראשונה: סיור מרדך מייקל הכדורגל האנגלי - אינטרסין "הומבלי"

תאריך החופשה: 5.1 - 26.12.

